

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Koláře a přísedících doc. RNDr. Miroslava Tettera, CSc. a Anny Frankové v hlavním líčení konaném dne **7.3.2013**, **t a k t o** :

Obžalovaní

1) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem
[REDACTED], naposledy bytem
[REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici [REDACTED],

2) [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem
[REDACTED], naposledy bytem
[REDACTED], t.č. ve vazbě ve
Věznici [REDACTED],

3) [REDACTED]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. ve výkonu trestu ve Věznici [redacted],

u z n á v a j í s e v i n n ý m i , ž e

1. obžalovaní [redacted] a [redacted]:

dne 12.4.2010 v době kolem 04:30 hodin po předchozí vzájemné dohodě vnikli do zámku Orlík nad Vltavou v okrese Písek, kdy za pomoci přinesených žebříků postavených v zámeckém parku vylezli na terasu k bočním dveřím, kde rozbili skleněnou výplň dveří a poté autogenem v okolí zámku FAB rozřízli kovovou mříž, čímž se dostali do objektu zámku a poté vypáčili a vykopli dveře čtyř místností s vystavenými exponáty, kde ve dvou místnostech rozbili dvě prosklené vitríny, ze kterých odcizili historické předměty, a to konkrétně 1 důstojnický kabátec kapitána arcierů Edmunda ze Schwanzerbergu v hodnotě 1.500.000,- Kč, 1 důstojnický kord vzor 1798 v hodnotě 3.000.000,- Kč, darovací šavli z roku 1814 v hodnotě 1.800.000,- Kč, šavli pro důstojníky jezdeckta z počátku 19. století v hodnotě 250.000,- Kč, velkostuhu Pruského rádu Černé orlice z roku 1817 v hodnotě 250.000,- Kč, Vojenský řád Marie Terezie – řádová hvězda a velkostuha z let 1813 – 1820 v hodnotě 800.000,- Kč, Řád Zlatého Rouna – dekorace na stuze z roku 1862 v hodnotě 600.000,- Kč a klíč (Odznak) komořího z počátku 19. století v hodnotě 60.000,- Kč, tedy věci v celkové hodnotě **8.510.000,- Kč, a to ke škodě [redacted]**, přičemž poškozením zařízení na daném objektu způsobili další škodu v hodnotě **114.000,- Kč ke škodě [redacted]**,

t e d y

společným jednáním si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a takovým činem způsobili škodu velkého rozsahu,

společným jednáním zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

2. obžalovaní [redacted] a [redacted]:

v době od 22:30 hodin dne 13.12.2010 do 5:30 hodin dne 14.12.2010 v Brodské ulici č. 496 v Příbrami po předchozí vzájemné dohodě vnikli do Obchodního domu Albert, a to tím způsobem, že nejprve odstranili střešní krytinu a následně dosud nezjištěným předmětem vypáčili dřevěné podbití střechy objektu obchodního domu, poté vnikli do půdních prostor, kde následně probourali otvor do stropu prodejny zlatnictví STARLIT, s.r.o., kde za použití donesené elektrické brusky vnikli do trezoru umístěného v místnosti pro personál uvedené prodejny, odkud odcizili šperky ze

zlatého, stříbrného a ocelového kovu v celkové hodnotě 980.557,- Kč a finanční hotovost ve výši 16.632,- Kč, přičemž dále v prodejně rozbili skleněnou vitrínu s hodinkami zn. Casio, z níž odcizili hodinky v celkové hodnotě 80.561,- Kč, kdy při následném pohybu v půdních prostorách poškodili stropní obložení v oddělení pekárny prodejny Albert tím, že jej prolomili, přičemž svým jednáním způsobili na odcizených věcech škodu v celkové výši **1.077.750,- Kč** a poškozením zařízení prodejny škodu ve výši **60.800,- Kč**, a to ke škodě **firmy STARLIT, s.r.o., se sídlem v Praze, Víta Nejedlého 15, IČ: 612 466 89**, a další škodu způsobili poškozením zařízení objektu v přesně neurčené výši **ke škodě firmy Albert Hypermarket – Ahold Czech republic, a.s., se sídlem Příbram, Brodská 496, IČ: 440 123 73**,

t e d y

společným jednáním si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a takovým činem způsobili značnou škodu,

společným jednáním zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

t í m s p á c h a l i

ad 1. obžalovaní [REDACTED] **a** [REDACTED] **:**

zvláště závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 2. obžalovaní [REDACTED] **a** [REDACTED] **:**

zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný [REDACTED]

podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.
obžalovaný [REDAKCE]

za zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným tímto rozsudkem a za sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.1.2012, č.j. 2 T 174/2011-91, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, č.j. 12 To 255/2012-109,

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.1.2012, č.j. 2 T 174/2011-91, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, č.j. 12 To 255/2012-109, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se **obžalovaným** [REDAKCE] **a** [REDAKCE] ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to:

- 1 ks hliníkový zasouvací žebřík,
- 1 ks hliníkový zasouvací žebřík,
- 1 ks pákové kleště,
- 1 ks kombinované kleště modré barvy,
- 1 ks šroubovák se žlutočernou rukojetí,
- 1 ks šroubovák s černou rukojetí,
- 1 ks černá nalepovací fólie,
- 1 ks krumpáč,
- 1 ks šroubovák s šedooranžovou rukojetí,
- 1 ks kovové páčidlo modré barvy,

- 1 ks kladivo,
- 1 ks zelené horolezecké lano,
- 1 ks tašky s autogenem sestaveného ze dvou lahví a cca 4 m hadic a hořáků.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se **obžalovaným** [redacted], [redacted] a [redacted] ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to:

- 1 ks sportovní taška khaki barvy,
- 1 ks ruční pila „ocaska“,
- 1 ks ocelová palice s dřevěnou násadou,
- 1 ks zámečnické kladivo,
- 1 ks klubko silonového provázku žluté barvy,
- 1 ks zajišťovací povolovací klíč k rozbrusce,
- 1 ks úhlová rozbruska zn. Black Decker, červené barvy,
- 1 ks úhlová rozbruska nezj. značky, modré barvy,
- 1 ks páčidlo modré barvy,
- 1 ks ruční pilka „ocaska“,
- 1 ks šroubovák s červenou rukojetí,
- 1 ks lano zelenožluté barvy,
- 1 ks plochý sekáč (majzlík).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se **obžalovaným** [redacted] a [redacted] ukládá, aby společně a nerozdílně zaplatili na náhradě škody:

- 1) [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku **1.271.601,- Kč**.
- 2) **Generali Pojišťovně, a.s.**, se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, částku **7.408.787,- Kč**.
- 3) [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku **114.000,- Kč**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození [redacted] a **Generali Pojišťovna, a.s.** odkazují se zbytkem uplatněného avšak nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se **obžalovaným** [redacted], [redacted] a [redacted] ukládá, aby společně a nerozdílně zaplatili na náhradě škody:

- 1) společnosti **STARLIT, s.r.o.** se sídlem Praha 3, Víta Nejedlého 15, částku **554.233,- Kč**.
- 2) společnosti **Kooperativa Pojišťovna, a.s., VIG**, se sídlem Praha 1, Templová 747, částku **200.250,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený **STARLIT, s.r.o.** odkazuje se zbytkem uplatněného avšak nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav.

Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] nejprve dne 12.4.2010 v době kolem 04:30 hodin po předchozí vzájemné dohodě vnikli do zámku Orlík nad Vltavou v okrese Písek, kdy za pomoci přinesených žebříků postavených v zámeckém parku vylezli na terasu k bočním dveřím, kde rozbili skleněnou výplň dveří a poté autogenem v okolí zámku FAB rozřízli kovovou mříž, čímž se dostali do objektu zámku a poté vypáčili a vykopli dveře čtyř místností s vystavenými exponáty, kde ve dvou místnostech rozbili dvě prosklené vitríny, ze kterých odcizili historické předměty, a to konkrétně 1 důstojnický kabátec kapitána arcierů Edmunda ze Schwanzerbergu v hodnotě 1.500.000,- Kč, 1 důstojnický kord vzor 1798 v hodnotě 3.000.000,- Kč, darovací šavli z roku 1814 v hodnotě 1.800.000,- Kč, šavli pro důstojníky jezdeckva z počátku 19. století v hodnotě 250.000,- Kč, velkostuhu Pruského rádu Černé orlice z roku 1817 v hodnotě 250.000,- Kč, Vojenský řád Marie Terezie – řádová hvězda a velkostuha z let 1813 – 1820 v hodnotě 800.000,- Kč, Řád Zlatého Rouna – dekorace na stuze z roku 1862 v hodnotě 600.000,- Kč a klíč (Odznak) komořího z počátku 19. století v hodnotě 60.000,- Kč, tedy věci v celkové hodnotě 8.510.000,- Kč, a to ke škodě [REDAKCE], přičemž poškozením zařízení na daném objektu způsobili další škodu v hodnotě 114.000,- Kč ke škodě [REDAKCE].

Dále bylo zjištěno, že tito **dva obžalovaní**, společně s bratrem obžalovaného [REDAKCE] v době od 22:30 hodin dne 13.12.2010 do 5:30 hodin dne 14.12.2010 v Brodské ulici č. 496 v Příbrami po předchozí vzájemné dohodě vnikli do Obchodního domu Albert, a to tím způsobem, že nejprve odstranili střešní krytinu a následně dosud nezjištěným předmětem vypáčili dřevěné podbití střechy objektu obchodního domu, poté vnikli do půdních prostor, kde následně probourali otvor do stropu prodejny zlatnictví STARLIT, s.r.o., kde za použití donesené elektrické brusky vnikli do trezoru umístěného v místnosti pro personál uvedené prodejny, odkud odcizili šperky ze zlatého, stříbrného a ocelového kovu v celkové hodnotě 980.557,- Kč a finanční hotovost ve výši 16.632,- Kč, přičemž dále v prodejně rozbili skleněnou vitrínu s hodinkami zn. Casio, z níž odcizili hodinky v celkové hodnotě 80.561,- Kč, kdy při následném pohybu v půdních prostorách poškodili stropní obložení v oddělení pekárny prodejny Albert tím, že jej prolomili, přičemž svým jednáním způsobili na odcizených věcech škodu v celkové výši 1.077.750,- Kč a poškozením zařízení prodejny škodu ve výši 60.800,- Kč, a to ke škodě firmy STARLIT, s.r.o., se sídlem v Praze, Víta Nejedlého 15, IČ: 612 466 89, a další škodu způsobili poškozením zařízení objektu v přesně neurčené výši ke

škodě firmy Albert Hypermarket – Ahold Czech republic, a.s., se sídlem Příbram, Brodská 496, IČ: 440 123 73.

Obžalovaný [REDAKCE] v *přípravném řízení* popřel, že by se dopustil vloupání do zámku Orlík nad Vltavou, ke kterému došlo dne 12.4.2010. Je přesvědčen, že tohoto jednání se nedopustil ani [REDAKCE], respektive jeho bratr [REDAKCE]. Obžalovaný byl přesvědčen, že tento skutek mohl spáchat [REDAKCE].

Dále k tomuto skutku uvedl, že pokud na zajištěných věcech byla ztotožněna jeho DNA, může to vysvětlit pouze tím způsobem, že věci mohly být jeho, neboť vlastní v obci [REDAKCE] domek se zahradou, kde se obdobné věci nacházejí a celý objekt je volně přístupný, přičemž se navíc nachází 5 km od Orlíku a tyto věci mu mohly být odcizeny. V [REDAKCE] měl šroubováky, žebříky, pákové kleště, pilu a další nářadí. Byl tam naposledy asi v r. 2010. Zastaví se tam tak jednou do roka. Má zde i svého obvodního lékaře, u kterého byl naposledy asi v r. 2008. V [REDAKCE] měl i nové věci, které nikdy nepoužil, např. šlo o pákové kleště, šroubováky a elektrické nářadí. Pokud byla na nářadí zajištěna rovněž pachová stopa, lze to vysvětlit obdobným způsobem. Obžalovaný nezná nikoho pod přezdívkou [REDAKCE], obžalovaný nepředal svému bratrovi a [REDAKCE] žádný kus látky a ani neví, odkud jej měli. Bratra neviděl přes rok a ani předtím se moc nestýkali, nehlídali jim děti. Vztah s bratrem se narušil poté, kdy začal žít s [REDAKCE], neboť je to narkomanka. Jeho zdravotní stav se zhoršil, 3x týdně absolvuje dialýzu.

K vloupání do OD Albert v Příbrami se obžalovaný [REDAKCE] v *přípravném řízení* doznal. V této své výpovědi pak obžalovaný uvedl, že tohoto skutku se dopustil společně s [REDAKCE]. Popřel však, že by se na této krádeži podílel jeho bratr [REDAKCE]. Se svým bratrem se v této době prakticky nestýkal. Pokud jde o [REDAKCE], s tím neměl v této době žádný konflikt. Pokud se k tomuto skutku obžalovaný doznal, je to ovlivněno jeho zdravotním stavem. Jeho výpověď však není tímto zdravotním stavem ovlivněna natolik, aby nevěděl, co vypovídá. Pokud by byl zdravý, nikdy by se tomuto jednání nepřiznal.

Dále k tomuto skutku v *přípravném řízení* uvedl, že do objektu vlezli přes větrací okénko, následně šli přes půdu a po zvednutí stropní desky vlezli do zlatnictví, kde otevřeli trezor, vzali zlato a šli pryč. V bytě [REDAKCE] poté zlato zvážili a rozdělili si ho. Peníze tam žádné nebyly, zlato následně prodávali, a to v [REDAKCE] v [REDAKCE], každý měl celkem kg zlata, poprvé ho byli prodat asi 2 dny po té krádeži. Každý získal asi 380.000,- Kč, on zaplatil dluhy a koupil dětem dárky, jak je použil [REDAKCE] neví. Na vloupání do uvedeného zlatnictví se domluvili asi měsíc předem, kdy si prodejnu byli několikrát prohlédnout. S sebou měli pilu, s níž vyřízli to okénko, pak brusku, kterou rozřízli trezor, pajclík, lano a tašku. Správnou stropní desku odhadli podle okénka, které je nad prodejnu STARLIT. V trezoru vzali zlato, pak ještě brali stříbro a hodinky, které dali do sportovní tašky, jež poté [REDAKCE] na půdě propadla do pekárny. Na střechu se dostali pomocí požárního žebříku a do prodejny se spustili pomocí přineseného lana, seskočili přímo na trezor. [REDAKCE] si tam pak dal nějakou mikrovlnku, aby se mu lépe vylezlo. Jedna bruska byla jeho, [REDAKCE] měl také brusku, a to větší. Bratr se na uvedeném vloupání nepodílel, zajištěné pachové otisky byly zřejmě jeho, neboť on nemá důvod bratra chránit. Skutečně ve zlatnictví žádné peníze nevezali, neboť tam byly pouze kovové mince.

Vzali zlato, stříbro a hodinky, které jim pak propadly do pekárny. Další náradí, které s sebou měli, kupoval [REDAKCE]. O vloupání nikdo další nevěděl. Do trezoru se dostali tak, že [REDAKCE] to vyřízl, on to vyhnul a [REDAKCE] pak přeřízl ty táhla. V prodejně mohli být asi hodinu, bylo tam světlo, které šlo z Albertu. Věděli, že Albert je zabezpečen a že je tam kamera, což zjistili při těch prohlídkách.

Je skutečností, že do určité míry **obžalovaný** [REDAKCE] uvedenou výpověď u *hlavního líčení* změnil. V případě vloupání do zámku Orlík setrval na svém stanovisku, že tento skutek mohl spáchat [REDAKCE]. Jedná se o osobu, která byla identifikována soudním znalcem jako osoba, která krátce před vloupáním volala na policii se zjevnou snahou „odklonit“ policii na jiné místo, než bylo prováděné vloupání na Orlíku. Obžalovaný trval na tom, že nikdy s žádnou věcí, která byla odcizena na Orlíku, do kontaktu nepřišel. Nikdy [REDAKCE] a [REDAKCE] nepředával žádnou látku.

Svůj postoj k vloupání do Obchodního domu Albert v Příbrami a Zlatnictví Starlit, s.r.o. u *hlavního líčení* do značné míry pozměnil. Na straně jedné se ke spáchání tohoto skutku i nadále doznával, popřel však, že by se tohoto vloupání společně s ním dopustil i spoluobžalovaný [REDAKCE]. Obžalovaný celé vloupání vymyslel, připravil a provedl sám. Toto vloupání provedl v několika dnech. Nejprve si v prostoru půdy vyřízl díru na tuto půdu, následně pak do tohoto prostoru vlezl, zvedl tam desku a vlezl do zlatnictví. Zde odcizil 300 g zlata a hodinky, které se mu však nepodařilo odnést. Tyto hodinky dával do velké cestovní tašky. Pokud na ní byla nalezena pachová stopa obžalovaného [REDAKCE], je to proto, že uvedenou tašku měl několikrát u něj v autě, pokud pak byly na místě činu nalezeny pachové stopy jeho bratra, nechápe, jak se na místo činu dostaly. Odcizené zlato prodal v [REDAKCE] v [REDAKCE], část nějakému překupníkovi před [REDAKCE]. Obžalovaný takto odcizil zlato za 130.000,- až 140.000,- Kč, nikoli za 380.000,- Kč, jak uváděl v přípravném řízení. Pokud v přípravném řízení usvědčoval spoluobžalovaného [REDAKCE], bylo tomu tak proto, že jej k takovéto podobě výpovědi donutila vyšetřovatelka kpt. [REDAKCE]. K této výpovědi jej donutila v době jeho výslechu ve Vazební věznici v [REDAKCE] ještě předtím, než na výslech dorazila jeho obhájkyňe s tím, že se takovouto výpovědí může dostat z vazby na svobodu.

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by se společně s obžalovaným [REDAKCE] dopustil vloupání do zámku v Orlíku nad Vltavou. O této krádeži pouze slyšel. Dále uvedl, že asi před deseti lety mu [REDAKCE] navrhoval, že by chtěl odcizit nějaké věci z uvedeného zámku, konkrétně se mělo jednat o vzácné meče. Zmiňoval se o tom minimálně 3x do roka v posledních 10ti letech, znal to tam velice dobře, neboť bydlel u pana [REDAKCE]. On však účast na krádeži vždy odmítal, tato debata probíhala asi do ledna 2010. Žádal ho také o telefonní kontakt na pana [REDAKCE], jež mu poskytl. [REDAKCE] chtěl asi v březnu zapůjčit autogenní soupravu, kterou mu vrátil až někdy v červnu 2010. V létě 2010 potkal pana [REDAKCE] a nenápadně se ho zeptal, jestli nemá prsty v tom Orlíku, na což mu jmenovaný odpověděl, že to stálo za houby a ať se nestará. Nezná [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], ani [REDAKCE]. On sám nemá žádnou přezdívku, přezdívku „[REDAKCE]“ měl starší bratr [REDAKCE].

Obžalovaný [REDAKCE] dále popřel, že by se dopustil vloupání do zlatnictví Starlit, s.r.o. v Příbrami. Jeho obhajoba v případě tohoto skutku byla založena na tom, že v uvedené době byl ve vinárně Družba. Toto jeho alibi mu může potvrdit jednak číšník [REDAKCE], jednak barmanka [REDAKCE]. Obžalovaný popřel, že by prodával zlato v [REDAKCE]. Dále uvedl, že asi dva roky bydlí na ubytovně v [REDAKCE], kde se zapisují návštěvy a mohlo by být tedy ověřeno, zda ho v uvedený den, resp. noc, navštívil [REDAKCE]. V [REDAKCE] v [REDAKCE] zlato prodával, ale už je to hodně dlouho, jedná se o dobu asi pěti let, zlato prodával rovněž ve [REDAKCE]. S [REDAKCE] se stýkali hodně často, je proto možné, že se někde vyskytla jeho pachová stopa. Na uvedené datum vloupání si přesně vzpomněl proto, že mu pár dní poté volal [REDAKCE] a sdělil mu, že se o vloupání do zlatnictví dozvěděl z televize a chtěl od něho koupit 250 g zlata. O uvedeném telefonátu hovořil s [REDAKCE], jež mu řekl, že zlatnictví bylo vykradeno v pondělí, kdy on byl v té Družbě, proto si datum zafixoval v hlavě. O tom, kde viděl meč nebo šavli, se nehodlá vyjadřovat.

Obžalovaný [REDAKCE] u *hlavního líčení* setrval na této své výpovědi a nadále popíral, že by se dopustil jednoho či druhého skutku. Svou trestní věc považuje za vykonstruovanou a zmanipulovanou ze strany vyšetřovatelky. Obžalovaný je přesvědčen, že policie byla ovlivněna informátorem, který poukázal na obžalovaného, a nevěnovala se pečlivě hledání skutečné pravdy.

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by se dopustil krádeže v Obchodním domě Albert v Příbrami. Tento obchod nezná a nikdy tam nebyl. Obžalovaný si nedovede vysvětlit, jak se na místo činu dostaly jeho pachové stopy.

U *hlavního líčení* obžalovaný [REDAKCE] setrval na svém stanovisku, že se nedopustil vloupání do obchodního domu v Příbrami. Nechápe, jak se na místo činu mohly dostat jeho pachové stopy. Na podporu své obhajoby uvedl, že v době svého zadržení byl naprosto bez peněz a měl dokonce odpojenou elektriku v pronajatém bytě. Obžalovaný ani nemá s obdobnou trestnou činností (vloupání do trezoru) žádné zkušenosti, neboť byl vždy odsuzován za drobnou majetkovou trestnou činnost.

Dále uvedl, že v roce 2009 – 2011 se sice pohyboval v Příbrami, neopustil město, avšak s bratrem se nijak nebavil. Asi po dobu čtyř let se spolu nebaví. Spoluobžalovaného [REDAKCE] mohl potkat několikrát na pivu. Pokud jde o věci pocházející z vloupání do zámku Orlík nad Vltavou (historické předměty, meče, kordy, látky), tak viděl proužek červeno zlaté látky o rozměru 10x3 cm. Tuto látku mu donesl svědek [REDAKCE], aby z ní obžalovaný vypáral nějaké části, které měly být zlaté, a za to mu [REDAKCE] dával pervitin. Následně mu vyšetřovatelka ukazovala jakýsi kabátec a rovnou mu řekla, že ten kus látky je z něj. Svědek [REDAKCE] mu uvedenou látku přinesl asi dva měsíce po krádeži. Obžalovanému se podařilo vypárat slabé kovové nitě, které následně předal svědkovi [REDAKCE]. Kromě této látky s nitěmi však nic dalšího, co by mohlo pocházet z vloupání do zámku Orlík, neviděl, vyjma nějakých malinkých zelených kamínků, které mu opět domů přinesl svědek [REDAKCE]. Tento se přitom nevyjadřoval, kde je získal. Pokud byla obžalovanému předestřena výpověď [REDAKCE], která je v tomto směru odlišná, uvedl, že její výpověď se nezakládá na pravdě a její nepravdivá výpověď

může být ovlivněna tím, že on měl určitý poměr s družkou [REDACTED] a proto tato svědkyně proti němu vypovídala. Pokud byly na místě jednoho či druhého místa činu nalezeny jeho pachové stopy, pak vysvětlením může být to, že jeho matka prala věci jemu i jeho bratrovi a mohlo tak dojít k přenosu pachových stop. I on byl ze strany vyšetřovatelky vystaven pokusu, aby je usvědčil ze spáchání do zámku Orlík. Takto jej v roce 2011 navštívila vyšetřovatelka [REDACTED] a chtěla, aby vypovídal proti [REDACTED] a [REDACTED], jinak že jej do toho „namočí“ také.

Svědkyně [REDACTED] v *přípravném řízení* uvedla následující skutečnosti. Svědkyně žije od roku 2009 s [REDACTED]. V současné době je na mateřské dovolené a má čtyři děti. Její přítel má bratra [REDACTED], který žije s [REDACTED], která je také na mateřské dovolené a má rovněž 4 děti, [REDACTED] je v invalidním důchodu. V současné době se nestýkají. K dané věci může sdělit, že [REDACTED] jim dlužil 1.000,- Kč a jako splátku dluhu jim dal kus červené látky, který byl vyšíváný zlatými nitěmi a osazený třpytivými kolečky. Doma se [REDACTED] snažil získat ty nitě, jež měly být dle [REDACTED] zlaté. Poté volali [REDACTED], který si ty nitě a kolečka vzal s tím, že je prodá, ale vrátil se a řekl, že to není zlato. Po nějaké době se [REDACTED] opět ozval, že našel někoho, kdo by to koupil, tak mu to předali a on jim poté dovezl 1.000,- Kč. V té době mu dali rovněž zelené kamínky a kovový list. K těmto věcem pak přišli tak, že je vzali z bytu [REDACTED] v době, kdy již věděli, že na látce nebyly zlaté nitě a kdy mu hlídali děti. Ten kus látky byl velký asi 13 x 5 cm, na původ věcí se neptali, tyto viděl rovněž [REDACTED] a [REDACTED], jehož příjmení nezná. O uvedené krádeži se mimo jiné dozvěděla i tak, že [REDACTED] toto jednou šeptala [REDACTED], tj. říkala mu, že vloupání realizoval [REDACTED] s [REDACTED], což bylo někdy v létě roku 2010. Další věci pocházející z krádeže neviděla.

V následné výpovědi pak uvedla, že často děti [REDACTED] a [REDACTED] nehlídali, společně je hlídali asi jednou. Věci, o nichž hovořila dříve, dostali za hlídání dětí od [REDACTED]. Nestýkali se proto, neboť [REDACTED] měl poměr s [REDACTED] a ona žárlila. U předání věcí nebyla, dostal je [REDACTED] od [REDACTED], jednalo se o červenou látku a nějaký lístek s kamínkami, ta látka mohla být z kabátce. Dnes si již nevzpomíná na to, co [REDACTED] šeptala [REDACTED]. O vloupání do zámku Orlík nad Vltavou se povídalo, neví, zda to skutečně jmenovaní provedli. Říkalo se to o [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED] je [REDACTED] a [REDACTED]. Jmenovaného viděla jen z dálky. U [REDACTED] nikdy neviděla pákové kleště, páčidla či něco podobného. [REDACTED] do restaurací často nechodil, v noci býval doma. Asi skutečně uvedla, že vloupání do zámku Orlík realizoval [REDACTED] a [REDACTED]. Každopádně to tak slyšela, ale neví, zda od [REDACTED] nebo pak od [REDACTED]. Tehdy ze žárlivosti řekla, že to říkala [REDACTED]. Vymyslela si, že něco slyšela. Neví, zda byl u nich někdy na návštěvě [REDACTED], neví rovněž, zda mu ukazovala nějaké předměty. Nemluvila s [REDACTED] o krádeži na Orlíku. Pravdou je, že [REDACTED] zatkli u nich doma. Není si vědoma, že by předměty z Orlíku tomuto ukazovala. S [REDACTED] ani o uvedené krádeži nemluvila. Pár měsíců zná [REDACTED], tomuto ukazovali zmiňované předměty a to v autě, neptal se jich, odkud věci pocházejí. Předali mu ten list, kamínky a kolečka z látky. Předání proběhlo ve dvou schůzkách. [REDACTED] řekl, že to nemá žádnou hodnotu, ale pak jim dal 1.000,-Kč, ona však neví, za co vlastně to bylo. [REDACTED] jí ukázal

██████████, ona by ho však nepoznala, neboť ho viděla z dálky. ██████████ je její druh.

Ve své výpovědi u *hlavního líčení* svědkyně uvedla pouze tolik, že ██████████ měl něco společného s vloupáním do Orlíku. Co mělo být ukradeno, svědkyně neví. Připustila však, že její přítel ██████████ jednou donesl domů nějakou červenou látku vyšívanou zlatem s tím, že to dostal od ██████████ „Sádla“. Dále pak viděla pytlík, ve kterém byly nějaké věci a větší stříbrný list. Svědkyně neviděla kamínky zelené barvy ani žádné flitry. Svědkyně nikdy neslyšela o tom, že by shora uvedené věci dostal ██████████ od svého bratra ██████████. Oni s ██████████ pouze párali z červené látky zlaté nitě, to ale po nich chtěl ██████████ „Sádlo“. Za to dostali pervitin. Pokud v přípravném řízení uváděla skutečnosti o tom, co ji uváděla ██████████ ohledně vloupání do zámku Orlík, pak tyto skutečnosti uváděla proto, že ██████████ měla mít poměr s ██████████ a ona si to proto na ně vymyslela. S ohledem na výpověď svědkyně u hlavního líčení byla výpověď této svědkyně z přípravného přečtena podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu. Svědkyně však nebyla schopna logicky a přesvědčivě vysvětlit rozpory ve svých výpovědích.

Svědkyně ██████████ v přípravném řízení využila svého práva a ve věci nevypovídala, pouze uvedla, že věci, které vydává policii pro účely tohoto trestního řízení, jsou její a jejího druha ██████████.

Svědék ██████████ v přípravném řízení uvedl, že ██████████ zná, nejsou však kamarádi a nestýkají se. ██████████ nezná, zná ██████████, který je již delší dobu ve výkonu trestu odnětí svobody. Ještě před vzetím do vazby se doslechl o vloupání do zámku Orlík nad Vltavou a rovněž o tom, že toto měl uskutečnit ██████████ ještě s někým, ale opravdu neví s kým. On sám viděl nějaké rozstříhané košile, ale neví, zda to skutečně pocházelo z předmětného zámku. Látka byla červené barvy. Rozstříhanou látku viděl u ██████████, který mu sdělil, že ji našel, jiné věci neviděl. Dle jeho názoru spolu ██████████ a ██████████ v současné době moc nekomunikují. ██████████ je vidět převážně s přítelkyní ██████████, s kým se stýká ██████████, neví.

Pokud byl tento svědek na okolnosti vloupání do zámku Orlík dotazován u *hlavního líčení*, pak uvedl, že informace o tom, že tohoto vloupání se měl dopustit ██████████ s ██████████, má pouze od policie, případně se o tom mohl dozvědět z nějakých pomluv, konkrétně si však nevzpomíná. Svědek ani neví, jaké věci byly ze zámku odcizeny. Pokud v přípravném řízení popisoval rozstříhané kousky červené látky, které měly pocházet z vloupání do zámku, u hlavního líčení se na tyto záležitosti nevzpomněl.

██████████ uvedl, že na zámku Orlík nad Vltavou pracuje od roku ██████████ jako ██████████. Předmětného dne byl brzy ráno probuzen telefonátem z PCO, kde mu pracovnice oznámila, že byl na zámku narušen bezpečnostní systém. Se synem ██████████ proto na zámek ihned odjel. V době příjezdu na zámku svítila světla, po otevření hlavních vstupních dveří odkódoval bezpečnostní zařízení a podíval se, která část objektu byla narušena. Zjistil, že to bylo 1. patro, kde byly poškozeny dveře a rozbité skleněné vitríny, šlo o místnosti, které se nazývají 3. a 4.

Z výpovědi těchto svědků nebyly zjištěny jakékoliv skutečnosti, které by směřovaly či usvědčovaly obžalované [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE]. Tito svědci, zejména pokud jde o zaměstnance zámku, se vyjádřili k některým okolnostem týkajících se vloupání do zámku a jeho poškození. Ani tyto okolnosti jimi uváděné však nepřispěly k objasnění této trestní věci. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] však bylo zjištěno, že v den, kdy byl zámek vykraden, ještě nesvítilo pouliční osvětlení, jež tam v současné době již je, a proto si všimla, že u rozestavěného baráku stálo nějaké větší auto, jež mělo nastartovaný motor a rozsvícená světla. Na případné zvukové signály již nereaguje, neboť jsou slyšet poměrně často, slyší i zvukové signály z garáží. Domnívá se, že se pávi mohli rozkřičet po zpuštění alarmu. Rovněž [REDAKCE] nic neslyšel.

Svěddek [REDAKCE] uvedl, že jména [REDAKCE] a [REDAKCE] mu nic neříkají. Pracuje na OOP Čimelice jako asistent a dne 12.4.2010 měl noční službu společně s prap. [REDAKCE]. Bylo jim nahlášeno, že v obci [REDAKCE] by se mělo nacházet osobní vozidlo zn. Felicie, stojící na špalkách, bez pneumatik. Toto vozidlo však nebylo nalezeno, proto se pokoušeli kontaktovat poškozeného pana [REDAKCE], avšak bezvýsledně. Následně byli informováni operačním důstojníkem o signálu na zámku Orlík. Na místě samém pak zjistili, že zde bylo provedeno vloupání, registrovali dva hliníkové žebříky po pravé straně zámku. Jeho názor je, že pokud by oznamovatel znal [REDAKCE], uvedl by jistě nějakou vzdálenější obec. V průběhu cesty nikoho nepotkali. U zámku Orlík vozidlo zaparkovali přímo před vchodem do zámku. Nepamatuje si již, zda bylo signalizační zařízení v provozu. V době informace od operačního důstojníka byli na místě do pěti minut, a to už tam nikdo nebyl. Zajistili pouze ty žebříky a náradí, které tam zůstalo. Není si jistý, zda tam padla informace v tom smyslu, že v prvních místnostech nešlo zabezpečovací zařízení a tím došlo k prodlevě oznámení o vloupání. Stejně skutečnosti byly zjištěny ze svědecké výpovědi [REDAKCE].

Svěddek [REDAKCE] uvedl, že mu nejsou známy žádné okolnosti o vloupání do zámku Orlík nad Vltavou. Vše se dozvěděl z televize. O tom, že by toto vloupání měli provést [REDAKCE] a [REDAKCE], se dozvěděl až ve zprávách. Také **svědek** [REDAKCE] se o vloupání do zámku dozvěděl až z televize a ani jemu nejsou známy žádné okolnosti ohledně tohoto vloupání.

Svěddek [REDAKCE] popřel, že by se dopustil vloupání do zámku Orlík nad Vltavou. Popřel také, že by v minulosti komukoli prezentoval svůj záměr se do tohoto zámku vloupat. Pokud to uvádí obžalovaný [REDAKCE], mohl se maximálně v jeho přítomnosti z toho dělat legraci. Obžalovaného [REDAKCE] jinak dobře zná, ten se mu svěřil s tím, že je za vloupání do zámku stíhán s tím, že se tohoto jednání nedopustil. Kdo se tohoto trestného činu mohl dopustit, svědek neví. U hlavního líčení pak svědek opětovně vyloučil, že by se vloupání do zámku dopustil, je-li takto obviňován obžalovanými. Připustil, že před deseti lety se bavil s [REDAKCE] o tom, že si odnese ze zámku kord s brilianty. Vyloučil, že by si od [REDAKCE] půjčoval svářecí soupravu či autogen. Nezajímá se o historické předměty a není jejich sběratelem. On sám byl v minulosti opakovaně odsuzován a trestán, v rejstříku trestů má dvacet jedna záznamů zejména pro majetkovou trestnou činnost.

obžalovaného [REDAKCE]. DNA profil obžalovaného [REDAKCE] se neshoduje s profilem získaným ze stěru **stop 1, 2, 5 a 10**.

Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika** bylo zjištěno, že z **páru pracovních rukavic** zajištěných při vloupání pachatelů do zlatnictví Starlit v Obchodním domě Albert v Příbrami byla izolovaná DNA, která se shoduje s profilem DNA zjištěného ze stěrů na stopách zajištěných při vloupání do zámku Orlík (žebřík, kleště, šroubovák).

Z **odborného vyjádření – kriminalistické daktyloskopické expertízy**, k jejímuž zkoumání byly předloženy **stopy č. 1, 2, 8-10**, je zjišťována pouze jediná upotřebitelná daktyloskopická stopa, a to na horní části spojených žebříků, tato byla označena pod č. 1a, a nebyla zjištěna shoda s kontrolními otisky [REDAKCE] ani kontrolními otisky žádného ze zaměstnanců zámku. Dále nebyla zjištěna shoda s kontrolními otisky [REDAKCE], [REDAKCE].

Uvedená **daktyloskopická stopa** označená **č. 1a** byla posuzována i **znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie**, avšak nebyla zjištěna shoda této stopy s kontrolními otisky [REDAKCE] a [REDAKCE].

Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví pachové identifikace** bylo zjištěno, že otisk pachové stopy na konci lana žebříku na hradbě a na rukojeti pákových kleští na terase se shoduje s pachovým vzorkem [REDAKCE]. Pachová stopa na kovovém páčidle na podlaze sálu pak nebyla ztotožněna s pachovým vzorkem [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dalším **odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví pachové identifikace** však byla tato stopa (č. 16 z modrého páčidla zajištěného v zámeckém muzeu označeného č. 3) ztotožněna s pachovým vzorkem [REDAKCE], nebyla pak zjištěna shoda této stopy s pachovým vzorkem [REDAKCE].

Ze svědecké výpovědi **svědkyně kpt. [REDAKCE]** a **úředního záznamu** policie ze dne 2.12.2011 a **fotodokumentace** dokumentující pátrací akci provedenou Zásahovou jednotkou KŘP JČK České Budějovice dne 30.11.2011 v okolí zámku Orlík nad Vltavou byly zjištěny následující skutečnosti. Dne 22.11.2011 uvedl obžalovaný [REDAKCE] při prostudování vyšetřovacího spisu, že je ochoten ukázat místo, kde jsou uschovány věci pocházející z trestné činnosti ze zámku Orlík nad Vltavou. Tyto se měly nacházet v katastrálním území [REDAKCE], okres [REDAKCE]. Po příjezdu na místo činu však věci nalezeny nebyly. Dále obžalovaný [REDAKCE] sdělil, že ví, že do přehrady Orlík byla odhozena modrá sportovní taška s uchy, ve které byly dvě bomby (z toho jedna oválná) a hořáky, se kterými bylo provedeno vloupání do zámku Orlík nad Vltavou. Po příjezdu k zámku Orlík nad Vltavou šel obžalovaný po pravé straně kolem zámku a po překonání železné závory zhruba po pěti metrech se zastavil u další železné ohrady vedoucí vlevo k hradbám a ukázal, že ve vodě v tomto prostoru by se taška s věcmi měla nacházet. Dne 30.11.2011 byla za účasti potápěčů zásahové jednotky Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje provedena v Orlíku pátrací akce, a to za účelem nálezu tašky s plynovými bombami. Potápěči ve vzdálenosti asi deset metrů od břehu z hloubky cca deseti metrů vylovili modrou sportovní tašku, ve které

byly uloženy dvě bomby (z toho jedna oválná) a hadice s hořáky. Tyto věci byly fotograficky zadokumentovány viz fotodokumentace.

Z protokolu o odběru otisků pachových stop ze dne 13.12.2011 je zjišťováno, že z věcí vylovených z Orlíku specifikovaných výše byly odebrány pachové stopy, a to stopa č. 1 z ventilu na láhvi, stopa č. 2 z přídatného ventilu s hadicí na lahvi, stopa č. 3 z madla rukojeti ventilu hořáku a stopa č. 4 z ventilů na přídatné láhvi.

Z odborného vyjádření odvětví pachové identifikace je zjišťováno, že byla zjištěna pachová shoda mezi otiskem pachových stop na ventilu na lahvi, na přídatném ventilu s hadicí na lahvi, na madlu – rukojeti s ventilem hořáku a na ventilech na přídatné lahvi a pachovým vzorkem osoby – [REDAKCE].

Zpracovatel odborných vyjádření o provedení pachové identifikace, pokud byla potvrzena pachová shoda pachového vzorku [REDAKCE] s otiskem pachových stop na konci lana u žebříku na hradbě, na rukojeti pákových kleští na terase, respektive shoda pachového vzorku [REDAKCE] na shora uvedených z Orlíku vylovených věcech, při svém výsledku u hlavního líčení setrval na svých závěrech vyplývajících z odborného vyjádření. Podrobně pak popsal způsob a teoretická východiska prováděné pachové identifikace. V případě zjištěného otisku pachové stopy na věcech, které ležely několik měsíců ve vodě v Orlíku, uvedl, že voda pach na předmětech konzervovala. Připustil však, že se jedná o neobvyklý případ a že se s takto starou pachovou stopou ještě nesešel. Přesto však na ztotožnění otisku pachové stopy na věcech ležících ve vodě s pachovým vzorkem [REDAKCE] trvá, neboť služební pes naprosto spolehlivě všechny čtyři pachové stopy označil.

Ke stejné otázce, to znamená uchování pachových stop na věcech ležících několik měsíců v přehradě Orlík, byl slyšen **svědek** [REDAKCE]. Ani on se ve své praxi nesešel s obdobným případem, kdy byla pachová stopa uchována ve vodě po takovou dobu. Svědek uvedl, že shlédl videozáznam práce psa při ztotožnění pachových stop. Pes přitom pachovou shodu označil zcela přesvědčivě a bez jakýchkoliv problémů. Uchování pachové stopy na uvedených věcech pak svědek přičítal tomu, že voda působí jako konzervant na pach. V daném případě byly věci vyzdviženy ze dna, jednalo se o klidnou vodu s větší hloubkou, kde ve prospěch uchování pachové stopy působila i nízká teplota vody. Tato situace do jisté míry funguje v podstatě jako lednice, což je analogická situace policejního skladování pachových konzerv v klimatizovaném skladu. Se stopami uchovanými v tomto skladu se pracuje i s odstupem několika let. Svědek připustil, že významnou roli pro uchování pachových stop mohlo hrát i to, že pachové stopy byly zajištěny na předmětech a v místech, které byly vystaveny vysoké teplotě. Dále se svědek při svém výsledku vyjádřil k některým případům, které jako policista z pohledu pachové identifikace v minulosti zpracovával. Připustil však, že nikdy nebyla zjištěna pachová stopa na věci s takovým odstupem, jako byla nalezena pachová stopa na věcech vylovených z Orlíku v této trestní věci.

Ze znaleckého posudku Ing. Petra Bernatíka, znalce z oboru ekonomika, odvětví předměty z vojenské, lovecké a technické historie je zjišťována celková hodnota odcizených předmětů. Tuto znalec stanovil částkou 8.510.000,-Kč.

Jednotlivé odcizené věci byly popsány a ohodnoceny znalcem takto. Kord pro důstojníky pěchoty vzor 1798 v darovacím provedení (z Ruska z doby okolo 1814) byl oceněn na 3.000.000,- Kč. Výše této ceny byla odůvodněna poukazem na osobnosti dárce cara Alexandra a obdarovaného [REDAKCE], respektive poukazem na ceny jiných obdobných zbraní prodaných v minulém století na různých aukcích. Darovací šavle (z Velké Británie – Londýn, výrobce Rundell z doby okolo 1814) byla oceněna na částku 1.800.000,- Kč. Výše této ceny byla stanovena vzhledem k významu osobnosti [REDAKCE], kterému patřila i s ohledem na kvalitní materiálové a výzdobové zpracování šavle. Šavle pro důstojníky jezdeckva pocházející pravděpodobně z Rakouska – Vídně z počátku 19. století byla ohodnocena na částku 250.000,- Kč. Tato cena byla odůvodněna tím, že zbraň pravděpodobně pocházela ze schwarzenberských sbírek. Pokud by toto jednoznačně bylo prokázáno, byla by cena podstatně vyšší. Kabátec „K. u K. Erste Arcierenleibgarde“ (pocházející z Rakouska z poloviny 19. století) byla ohodnocena na částku 1.500.000,- Kč. Cena odůvodněna tím, že se jedná o zcela ojedinělou výstrojní součást spojenou s významnou evropskou šlechtickou rodinou. Ve vyšší důstojnické hodnosti se dochovaly pouze tři obdobné kabátce. Pruský řád Červené orlice – velkostuha z Pruska z roku 1870 byl ohodnocen na částku 250.000,- Kč (za stuhu). Cena kompletního řádu (řádová hvězda odcizena nebyla) by činila 500.000,- Kč. Výše ceny odůvodněna tím, že řád byl udělen [REDAKCE] I. [REDAKCE], respektive s poukazem na ceny podobných řádů prodaných na evropských aukcích. Vojenský řád Marie Terezie – řádová hvězda a velkostuha (pocházející z Rakouska z období 1813-1820) byl oceněn na 800.000,- Kč. Cena odůvodněna tím, že všechny dekorace vojenského řádu Marie Terezie jsou mimořádně vzácné a na světových aukcích se objevují zcela výjimečně. Řád zlatého rouna – dekorace na stuze (pocházející z Rakouska z roku 1862) byl oceněn na částku 600.000,- Kč. Cena odůvodněna tím, že tyto exempláře nejsou zpravidla běžně na aukcích obchodovány, respektive odůvodněna poukazem na osobnost nositele řádu. Klíč (odznak) komořího (pocházející z Rakouska z počátku 19. století) ohodnocen na 60.000,- Kč. Cena odůvodněna poukazem na obdobné ceny získané prodejem na aukcích.

Vojenský historický ústav v Praze vypracoval posudek k odcizeným věcem na zámku Orlík, kdy kabátec ohodnotil částkou 1.500.000,- Kč, luxusní darovací šavli rovněž hodnotou 1.500.000,- Kč, kord – dar Cara Alexandra I. hodnotou 2.300.000,- Kč, šavli pro důstojníky jezdeckva hodnotou 150.000,- Kč, pruský řád Černé Orlice – velkostuha hodnotou 125.000,- Kč, Řád Zlatého rouna – dekorace na stuze částkou 600.000,- Kč, Vojenský řád Marie Terezie částkou 800.000,- Kč a klíč komořího částkou 50.000,- Kč, celkem tedy hodnotou 7.025.000,- Kč.

Z **vyjádření společnosti OBS KORBEL s.r.o.** vyplývá, že kontrolou ze dne 12.4.2010 v 7.00 hod. ráno nebyla zjištěna na elektronické zabezpečovací signalizaci žádná závada. Totéž bylo zjištěno i v odpoledních hodinách.

Ze **znaleckého posudku** Ing. Jaroslava Jiráňka, znalce v oboru **drahé kameny a kovy**, vyplývá, že jemu předložené kameny byly určeny jako beryl-smaragd s indexem lomu 1,57-1,58. Všechny kameny byly vybroušeny poměrně nedokonalým způsobem (celkově malé množství faset, nízká symetrie brusů a zejména kvalita proporcí brusů), což odpovídá předpokládané době vybroušení. Část

kamenů nepochybně pochází z přiložené ratolesti ze stříbra a žlutého zlata. Charakter brusů odpovídá brusům zelených kamínků (smaragdů), které v ratolesti zůstaly. Taktéž velikost prázdných lůžek odpovídá v některých případech kamenům, které byly předloženy jako volné, proto lze předpokládat, že byly původně zasazeny v této ratolesti. Tato ratolest potom pravděpodobně pochází z předmětu – kordu, který byl evidován pod inv. číslem 6446 a nacházel se v zámku Orlík nad Vltavou. K tomuto předmětu byl zachován popis na inventární kartě, kde je uvedeno, že „Kord byl darovaný r. 1814 carem Alexandrem ... hlavice zdobena ratolestmi vykládanými smaragdy, v knoflíku vsazen diamant“. Znalec předpokládá, že ne všechny kameny pocházejí z předložené ratolesti a část kamenů pochází z ratolesti druhé, která nebyla dosud nalezena. Dále uvádí, že některé kameny původně zasazené v předložené ratolesti chybí, když se jedná zejména o větší kameny.

Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza – fonoskopie** bylo zjištěno, že mluvčí v hovoru ze dne 12.4.2010 na linku 158 (pod jménem [REDAKCE] oznamující, že mu ukradli kola z auta) je totožný s mluvčím oslovovaným jako [REDAKCE] z hovoru ze dne 18.10.2010. V případě této druhé nahrávky se jedná o nahrávku policie z ÚO Písek mezi volajícím [REDAKCE] z [REDAKCE] a volaným [REDAKCE].

Úřední záznam policie ze dne 7.12.2012 obsahuje výsledky šetření ohledně případných vloupání do domu čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], obec [REDAKCE], okres [REDAKCE]. Nebylo přitom zjištěno, že by v letech 2007 – 2010 bylo provedeno vloupání do tohoto objektu, při kterém by byly majiteli tohoto objektu ([REDAKCE]) odcizeny jakékoli věci.

Svědkyňe [REDAKCE] k věci uvedla, že pracuje jako [REDAKCE] STARLIT v Příbrami v OD Albert. [REDAKCE] a jeho bratra nezná. Dne 14.12.2010 jí telefonicky kolegyně sdělila, že prodejna byla vykradena. Po příjezdu na místo evidovala v prodejně značný nepořádek, přičemž poměrně dost věcí bylo poškozených. V prodejně byla velká zásoba zboží, a to s ohledem na vánoční svátky, byly zde i hodinky, které byly poškozeny žhavým odpadem z řezání trezoru a zboží bylo poničeno i vodou, kterou pachatelé vypustili. Dále byly vylomené zámky u zásuvek, z nichž bylo zboží odcizeno. Je pro ni nepochopitelné, že pachatelé roztrhali sáčky, ve kterých byly věci na opravu, a zlato tam nechali, nechali i v kase drobné mince. Do prostoru prodejny se dostali stropem, odkud bylo spuštěno lano. Do trezoru vyřezali dva otvory, veškeré zlato je na noc uklíženo do trezoru, ve výloze zůstává pouze stříbro, do trezoru jsou dávány i peníze. Tržba z prodejny je do banky odnášena vždy v pondělí, bylo tedy štěstí, že tržba z předešlého týdne byla odnesena. Pokud bylo na půdě nalezeno rádio zn. PHILIPS, jedná se o její rádio, které měla postavené v prodejně na trezoru. Vedlejší prodejna Tabáku byla obdobným způsobem vykradena v létě roku 2010.

Svědkyňe [REDAKCE] k dané věci uvedla, že pracuje jako [REDAKCE] v Hypermarketu Albert v Příbrami. Když dne 14.12.2010 přišla do skladu potravin, všimla si spadlých podhledů a utržené zářivky na stropě, toto se jim však stává často, když prší, proto tomu nevěnovala pozornost, až po nějaké době si všimla na paletě sportovní tašky a ohlásila to manažerce [REDAKCE], která zavolala policii. V té době nebylo ještě známo, že došlo k vloupání do zlatnictví, neboť to se otevírá později. Policie ohledáním zjistila na podhledu řadu věcí, a to např. pilu, kladivo, provaz a další. V tašce viděla takové rourky, na které se ve zlatnictví navlékají hodinky, dle

jejího názoru jich v tašce muselo být hodně, neboť byla těžká. Taška byla zelená nebo modrá, původně si myslela, že je to spacák.

Svědkyňe [redacted] k věci uvedla, že pracovala jako [redacted] prodejny Ahold – Albert Příbram. Dne 14.12.2010 jí zaměstnanci upozornili na spadlé podhledy, proto zavolala Policii ČR. Bylo jí divné, že se v jejich prodejně nic neztratilo, neboť předtím byla právě přes střechnu prodejna vykradena několikrát. Ve skladu byla nalezena sportovní taška s hodinkami, následně přišla prodavačka ze zlatnictví s tím, že prodejna byla vykradena, poté se vyšetřování přemístilo do prodejny zlatnictví. Asi 2 měsíce před vloupáním byly na střechnu prodejny nainstalovány bezpečnostní čidla, ten, kdo tam vlezl, musel vědět, že je prodejna zabezpečená. Čidla jsou na střeše a oni do prodejny vlezli přes štít, kde čidla nejsou. Domnívá se, že museli rovněž vědět, že i v některých prostorách prodejen jsou čidla, a proto se nevrátili pro tu tašku, která jim propadla střechnou. V prodejně STARLIT s.r.o. pohybová čidla nejsou.

Svědkyňe [redacted] k věci uvedla, že byla zaměstnána ve firmě STARLIT s.r.o. Praha v OD Albert v Příbrami. Nezná [redacted] a jeho bratra. Dne 14.12.2010 přišla do práce jako první a poté, kdy uviděla na zemi poházené hodinky, zavolala Policii ČR, která však již v objektu byla, neboť v pekárně byla nalezena sportovní taška s hodinkami a dalším jejich zbožím. V prodejně byl rozřezaný trezor a velký nepořádek, vytekla tam totiž navíc voda a všude byly hobliny z řezání trezoru. Dále byly vypáčeny zásuvky za pultem a skříňky v prodejně. Spousta věcí byla poničena a roztrhána, přičemž se jednalo o věci, které zřejmě pachatelům nešly odcizit. Zlaté zboží a finanční prostředky se vždy večer ukládají do trezoru.

Svědke [redacted] uvedl, že zná od dětství obžalovaného [redacted]. Obžalované [redacted] a [redacted] také zná, ale nekamarádí se s nimi. O trestné činnosti těchto obžalovaných nic neví. Obžalovaný [redacted] jej však sháněl kvůli tomu, aby mu svědek potvrdil, že v době, kdy se tento obžalovaný měl dopustit trestné činnosti vloupáním do Obchodního domu Albert v Příbrami, byl u něj v baru Družba. Zde skutečně obžalovaný od večera až do rána se svědkem byl. Nejprve byl u svědka v baru, po jeho uzavření se přemístili do vinárny v přízemí ke svědkyni [redacted] a zde spolu konzumovali alkohol do cca 05.00 hodin. Svědek si vybavil, že v průběhu večera se obžalovaný [redacted] snažil zastavit nějakou kameru, respektive že měl konflikt s nějakým mužem ohledně nějaké dívky. Důvod poskytnutí tohoto alibi svědek odůvodnil tím, že za obžalovaným [redacted] se měl podle jeho vyjádření dostavit [redacted] a chtěl od něj prý koupit půl kila zlata s tím, že toto zlato měl uloupit právě obžalovaný [redacted]. Svědek [redacted] uvedl, že obžalovaný [redacted] byl kvůli tomu naštvaný a měl obavy, aby nebyl ze spáchání uvedeného skutku podezřelý. Pokud měl svědek určit, kdy takto měl strávit večer a noc v baru a ve vinárně s obžalovaným [redacted], svědek uvedl, že to muselo být někdy v období od 13. do 19. prosince, kdy měl ranní, kdy zároveň v práci končil a odjížděl na Vánoce za otcem do [redacted]. Pravděpodobně se jednalo o pondělí. Zjistit konkrétní den by se dalo podle zpráv, protože reportáž o vloupání byla ve zprávách v den, kdy mu obžalovaný [redacted] přišel zaplatit dluh z toho dne, kdy spolu před dvěma dny „pařili“. V průběhu onoho večera, který svědek s obžalovaným strávil, se obžalovaný mohl vzdálit maximálně dvakrát na patnáct až třicet minut.

Svědčce [redacted] potvrdila, že někdy na konci prosince 2010, přišel k ní na bar svědek [redacted] s obžalovaným [redacted] a zde spolu pili až do ranních hodin. Přesněji určit tento den svědkyně nebyla schopna. Jednalo se o dobu, kdy svědek [redacted] v baru nad vinárnou pracoval poslední týden. Podle svědkyně se jednalo o den, kdy měl svědek [redacted] poslední ranní směnu a kdy slavil odchod ze zaměstnání. I tato svědkyně postřehla snahu obžalovaného [redacted] prodat videokameru, respektive postřehla jeho konflikt s další osobou.

Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace ze dne 14.12.2010 (ohledání proběhlo v tento den v době od 10.50 hodin do 15.30 hodin v obchodě společnosti Starlit, s.r.o. nacházejícího se v hypermarketu Albert v Příbrami) byly zjištěny následující skutečnosti. Především byl zjištěn způsob vniknutí do Obchodního domu Albert (popis blíže viz skutek ve výroku rozsudku). Zejména však ohledáním místa činu byly zjištěny konkrétní stopy zanechané pachateli. Ve vnitřním prostoru prodejny před skleněnými výlohami byla nalezena **zelená látková taška** původně zajištěná v zadní části objektu hypermarketu Albert v prostorách pekárny. Z vnitřní části této tašky byla zajištěna **stopa č. 6 pachová**. Dále byly kromě celé řady věcných a trasologických stop ohledáním zajištěny **stopy č. 7 pachová** v prostoru na zemi před trezorem, v trezorové místnosti prodejny Starlit, s.r.o., **č. 9 pachová** na ruční pilce nacházející se na papírové krabici po pravé straně před trezorem a **pachové stopy č. 12, 13, 15 a 17** nacházející se postupně na horním regálu trezoru, třetím regálu trezoru od shora, zásuvce pokladní kasy a vnitřních prostorách vypáčené výlohy.

Z odborného vyjádření odvětví pachové identifikace bylo zjištěno, že pachový vzorek osoby obžalovaného [redacted] se shoduje s otiskem **pachové stopy označené číslem 6** a zajištěné na vnitřních prostorách **látkové tašky**. Dále byla potvrzena pachová shoda pachového vzorky osoby obžalovaného [redacted] s otiskem pachových stop zajištěných **v prostoru na zemi před trezorem (stopa č. 7)**, respektive **na pilce (stopa č. 9)**. Dále byla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem osoby obžalovaného [redacted] a otiskem pachových stop označených **čísly 12, 13, 15, 17** (viz protokol o ohledání místa činu). Nebyla potvrzena pachová shoda [redacted]. Zpracovatel shora uvedeného odborného vyjádření z odvětví pachové identifikace, pokud jde o pachové stopy zajištěné na místě činu - zlatnictví Starlit, se ve své výpovědi u hlavního líčení vyjádřil k možnému přenosu stop. Připustil, že přenos pachových stop je zcela běžná záležitost. Je však obvyklé, že osoba, která přenáší pachovou stopu, následně překreje přenášenou pachovou stopu. Takováto situace však v této trestní věci zjišťována není. Pokud je posuzována pachová stopa zanechána osobou konzumující pervitin, pak pes reaguje na individuální konkrétní pach člověka, jakkoli může mít pes v důsledku pervitinu situaci zkomplikovanou.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, které posuzovalo na místě činu zajištěné stopy **č. 18, 30-34**, bylo zjištěno, že pouze v případě **stop č. 18, 30 a 31** byl zjištěn výskyt epiteliálních buněk, které jsou vhodné pro případné další zkoumání DNA.

Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika** pak bylo zjištěno, že ve shora uvedených stopách zjištěná DNA odpovídá osobě mužského pohlaví, avšak (k 20.1.2011) nebyla nalezena žádná shoda v Národní databázi DNA. Nebyla zjištěna ani shoda se srovnávacími vzorky [REDACTED] a [REDACTED].

Obchodní společnost Starlit, s.r.o., Víta Nejedlého 15, Praha 3, IČ: 612 46 689, **vyčíslila škodu** způsobenou jí vloupáním do prodejny zlatnictví Starlit v Hypermarketu Albert Příbram dne 14.12.2010 částkou 980.557,- Kč za odcizené šperky ze zlatého, stříbrného a ocelového kovu, dále finanční hotovost ve výši 16.632,- Kč a odcizené hodinky v částce 80.561,- Kč. Poškozením prodejny pak byla firmou vyčíslena škoda v hodnotě 60.800,- Kč.

V dané věci bylo provedeno šetření k **prodeji zlata**, přičemž bylo zjištěno, že v prodejně Zlatnictví ve Spálené v Praze 1, [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], dal do výkupu zlaté šperky, a to ve dnech 14. a 15.12.2010, za které inkasoval 14.514,- Kč.

Provedenou **lustrací telefonního čísla** [REDACTED] mobilního telefonu obv. [REDACTED], nar. [REDACTED], bylo zjištěno, že v telefonním seznamu v paměti SIM karty je pod pořadovým č. 142 uvedeno jméno [REDACTED]. Provedenou lustrací tohoto telefonního čísla bylo zjištěno, že patří [REDACTED], nar. [REDACTED]. Zjištěno bylo rovněž, a to z obrazu pevného disku vytvořeného z mini Notebooku zn. ASUS EeePC obviněného [REDACTED], že zde jsou zadokumentovány fotografie, jež mají název [REDACTED], kdy je zcela zřejmé, že se jedná o osobu [REDACTED], nar. [REDACTED]. Provedeným vytěžením zálohovaných dat z uvedeného notebooku bylo rovněž zjištěno, že jsou v něm uloženy záložky s odkazy na výkupy zlata v [REDACTED] včetně výkupních cen.

Svědkyne kpt. [REDACTED] ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení vyloučila, že by kteréhokoliv z obžalovaných nabádala či instruovala, jak mají vypovídat, zejména v tom směru, že by svojí výpovědí měli usvědčovat další spoluobžalované. Výsledky všech obžalovaných probíhaly procesním způsobem za přítomnosti jejich obhájců a ona jednoznačně odmítá obvinění ze strany obžalovaných.

Krajský soud považuje dokazování provedené v této trestní věci za dokazování, při kterém byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém podle názoru krajského soudu nevznikají důvodné pochybnosti a který byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro objektivní a spravedlivé rozhodnutí ve věci.

Uvedené konstatování činí krajský soud při vědomí toho, že obžalovaní navrhovali provedení dalších důkazů. Takto se obžalovaní zejména domáhali výsledku **svědků** [REDACTED], [REDACTED], a matky obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] paní [REDACTED]. Obžalovaný [REDACTED] se dále domáhal výsledku svědka [REDACTED], který by se po odborné stránce vyjádřil k pachové stopě zajištěné na věcech vylovených z Orlíku a jejich uchování ve vodě po dobu cca 17 měsíců. Dále se obžalovaní domáhali, aby bylo lokalizováno místo, ze kterého dne 12.4.2010 bylo voláno na tísňovou linku policie s hlášením o údajné krádeži.

Pokud jde o tyto důkazní návrhy, bylo by nepochybně vhodné provést osobní výslech svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Krajský soud se opakovaně pokoušel zejména prostřednictvím policie o zajištění účasti těchto svědků u hlavního líčení. K osobě svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento se v současné době po delší dobu v místě svého trvalého bydliště nezdržuje, neboť je na útěku poté, co po něm bylo za účelem dodání do výkonu trestu vyhlášeno celostátní pátrání. Tento svědek byl sice v přípravném řízení vyslechnut, k přečtení této svědecké výpovědi obžalovanými souhlas dán nebyl a tak krajský soud jednak pro dlouhodobou nepřítomnost svědka na jeho výslech rezignoval, jednak z jeho svědecké výpovědi při zjišťování skutkového stavu věci nevycházel. O neméně důležitější mohla být svědecká výpověď svědkyně [REDAKCE], pokud by se však rozhodla vypovídat. Podle zjištění policie se tato v současné době nezdržuje na území České republiky, ale pobývá na neznámém místě v Německu. Za této situace krajský soud využil ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu a výpověď této svědkyně z přípravného řízení u hlavního líčení přečetl, a to s odůvodněním, že tato svědkyně je pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelná. Pokud jde o svědeckou výpověď svědka [REDAKCE], tato výpověď byla u hlavního líčení za souhlasu stran přečtena podle § 211 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaný [REDAKCE] se posléze i nadále domáhal osobního výslechu tohoto svědka. Krajský soud je přesvědčen, že výslechem otce tohoto svědka ([REDAKCE]) byly zjištěny prakticky všechny skutečnosti, o kterých by svědčil i tento svědek. Jeho výslech proto krajský soud považoval za nadbytečný. Výslech svědka [REDAKCE] byl obhajobou [REDAKCE] navrhopán z důvodů, které byly zmíněny výše v tomto rozsudku. Krajský soud je přesvědčen, že odborné otázky související se zajištěním a vyhodnocením nalezené pachové stopy jak v teoretické, tak v praktické rovině v této trestní věci svým výslechem zodpověděl svědek [REDAKCE], a proto i výslech této osoby považoval krajský soud za nadbytečný. Zamítnut byl i návrh na lokalizaci hovoru ze dne 12.4.2010. Krajský soud je přesvědčen, že tento důkaz by nikterak nemohl přispět k dalšímu objasnění této trestní věci a zejména by nemohl nikterak zvrátit závěry krajského soudu o pachatelství obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], pokud jde o vloupání do zámku Orlík. Jako nadbytečný byl pak krajským soudem vyhodnocen i návrh na výslech [REDAKCE], která navíc v přípravném řízení nevypovídala. Měla-li podle obhajoby obžalovaných tato svědkyně potvrdit, že prala společně prádlo obou svých synů, nebylo nutné podle názoru krajského soudu tuto skutečnost ověřovat jejím výslechem a bylo možné vzít tuto skutečnost za nepochybně možnou a nevyločenou.

Ze všech těchto důvodů proto krajský soud při zjišťování skutkové stránky věci vycházel pouze z důkazů provedených u hlavního líčení, tak jak jsou podrobně zmíněny výše v tomto rozsudku. Všechny tyto důkazy pak krajský soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu, to vše při pečlivém uvážení všech okolností případu. Uvedené konstatování je vlastně citace ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, kterou činí krajský soud záměrně, neboť důkazní situace u obou posuzovaných skutků nebyla nikterak jednoduchá.

K bodu 1) výroku rozsudku (krádeže na zámku Orlík nad Vltavou).

Skutková zjištění popsaná pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku týkající se pachatelství obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se dne 12.4.2010 vloupali do zámku Orlík, mají svůj podklad v provedení a hodnocení důkazů nepřímé povahy. Oba obžalovaní jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popírali, že by se uvedeného skutku dopustili. O jejich pachatelství posuzovaným skutkem však svědčí celá řada na místě činu zanechaných stop, a to ve spojení se zjištěním, že po spáchání činu byly nalezeny některé věci pocházející z této krádeže (kovová ratolest s částečně osazenými zelenými kamínky, 15 ks kamínků zelené barvy, 10 ks různě velkých nepravidelných kousků bílého a žlutého kovu), se kterými obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] společně s dalšími věcmi (látka červené barvy, zlaté nitě) prokazatelně manipulovali podle svědeckých výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

Pokud jde o stopy, které obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] zanechali na místě činu, pak poměrně jednodušší situace z hlediska prokázání pachatelství a pohybu na místě činu byla v případě obžalovaného [REDAKCE]. V případě tohoto obžalovaného byly zajištěny DNA stopy na celé řadě věcí, prostřednictvím kterých pachatelé provedli vloupání do zámku. Tyto stopy takto byly zajištěny na žebřících (stopa č. 1, 2), pákových kleštích (stopa č. 5) a šroubovácích (stopa č. 9 a 10). Pachová stopa tohoto obžalovaného byla nalezena na stopě č. 3 (lano) a č. 4 (kleště). Ze souhrnu těchto pachových a DNA stop lze usuzovat jednoznačně na přítomnost obžalovaného na místě činu.

V případě obžalovaného [REDAKCE] byla situace komplikovanější. V jeho případě na věcech uvedených v předchozím odstavci DNA a pachové stopy zajištěny nebyly. Byly však zajištěny pachové stopy na autogenu, který byl vyloven z přehrady Orlík z místa, které určil obžalovaný [REDAKCE]. Krajský soud si je vědom toho, že tento autogen se ve vodě měl (pravděpodobně) nacházet od provedené loupeže, které se obžalovaní dopustili dne 12.4.2010, až do nálezu tohoto autogenu a jeho vylovení dne 30.11.2011. Jedná se tedy o dobu více než sedmnácti měsíců. Tato doba proto nutně musela vzbuzovat obavy, zda po tuto dobu je možné takovéto uchování pachové stopy na věci, zejména pokud se tato věc nachází ve vodě. Krajský soud se této otázce věnoval výsledkem zpracování odborných vyjádření odvětví pachové identifikace, a to jednak ohledně této konkrétní pachové stopy, jednak v obecné odborné rovině policistou, který se z hlediska svého služebního zařazení u policie této otázce věnuje. Objektivně je nutné připustit, že žádný ze třech slyšených policistů se ve své dlouholeté policejní praxi s obdobnou situací (uchování pachové stopy ve vodě po dobu sedmnácti měsíců) nesetkal. Zároveň však je třeba ihned zdůraznit, že ani jeden z těchto svědků tuto možnost a takovouto situaci nevyloučil a vysvětlil ji zcela ojedinělými a specifickými okolnostmi případu. Ty jsou určovány tím, že autogen ležel v klidné vodě (nikoli tekoucí) o nízké teplotě, což způsobilo konzervaci na autogenu zachycené pachové stopy. Za významné pak považuje krajský soud i to vyjádření policistů, že pes provádějící pachovou identifikaci při tomto úkonu postupoval zcela standardně a neměl se ztotožněním stopy žádné problémy. Tato vysvětlení slyšených svědků i jinak procesně bezvadné provedení pachové identifikace proto rozptýlilo jakékoli pochybnosti soudu o této pachové stopě.

Je třeba zdůraznit, že v případě obžalovaného [REDAKCE] by k jeho usvědčení tento jediný důkaz (pachová stopa na autogenu) k usvědčení a jeho odsouzení ohledně tohoto skutku nestačila. V případě tohoto obžalovaného stejně jako v případě [REDAKCE] měly svůj význam i skutečnosti zjišťované ze svědeckých výpovědí svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ze všech svědeckých výpovědí je zřejmé, že obžalovaný [REDAKCE] a posléze [REDAKCE] manipulovali s věcmi, které pocházely z předmětné loupeže. Jednalo se zejména o kousek látky červené barvy prošívány zlatými nitěmi, filtry, zelené kamínky a ratolest, na které byly tyto kamínky umístěny. Ve vztahu ke konkrétnímu pachatelství pak je významná výpověď svědkyně [REDAKCE], která uváděla, že byla přítomna toho, jak [REDAKCE] jednou šeptala [REDAKCE], že vloupání do Orlíku realizoval [REDAKCE] a [REDAKCE]. Krajský soud si je vědom zprostředkovanosti i do značné míry neurčitosti tohoto svědectví. Samo o sobě by opět nepochybně toto svědectví k usvědčení obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] nestačilo. Toto svědectví však je nutné vázat na další ve věci provedené důkazy, tedy na stopy zanechané obžalovanými na místě činu, respektive na vyloveném autogenu. Skutečnosti uváděné svědkyní [REDAKCE] v přípravném řízení (její postoj u hlavního líčení je hodnocen jako účelové vyhýbání se svědecké výpovědi) navíc zásadním způsobem pochybnosti nevzbuzují, neboť jsou potvrzovány v mnoha ohledech, zejména pokud jde o manipulaci s uvedenými věcmi, výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výpovědi těchto svědků z přípravného řízení v zásadě zcela korespondují s tím, jak v přípravném řízení ve věci vypovídala [REDAKCE]. Přehlédnout pak krajský soud nemohl ani vyjádření svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] o tom, že vloupání do zámku Orlík měli provést [REDAKCE] a [REDAKCE], jakkoli oni to ví pouze z doslechu. Krajský soud tomuto jejich vyjádření nepřisuzuje žádnou zásadní důležitost a opět zdůrazňuje, že samo o sobě by mohlo znamenat pouze důvodné podezření a k plnému usvědčení obžalovaných by nestačilo. Opět je však nutné hodnotit jej v kontextu dalších ve věci provedených důkazů, které jsou pro usvědčení obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] zásadní. Těmito důkazy, a bylo to krajským soudem již dvakrát zdůrazněno, jsou na místě činu zanechané stopy.

Z hlediska obhajoby obžalovaných uplatňovaných ohledně tohoto skutku pak považuje krajský soud dále za nutné uvést následující. Je skutečností, že obžalovaní jsou usvědčováni zejména nepřímými stopami, a to pachovými a DNA stopami zanechanými na některých věcech na místě činu. Obžalovaní se hájili tím, že tyto stopy mohly být na místo činu přeneseny skutečným pachatelem. Obecně lze připustit, že přenos pachových stop je možný. Na straně druhé byly pachové a DNA stopy v tomto případě nalezeny v takovém rozsahu a na takových místech, že je zřejmé, že se jedná o pachové stopy, které musel na místě činu nechat sám pachatel. Uvedené konstatování pochopitelně lze vztahovat zejména k [REDAKCE], když v případě obžalovaného [REDAKCE] byly zajištěny pouze dvě pachové stopy mimo místo činu. V případě obžalovaného [REDAKCE] však dále nemohla obstát další jeho námitka, že věci zajištěné na místě činu mohly na sobě nést DNA či pachové stopy, neboť mu mohly být ukradeny z jeho objektu v Mirovicích. I této otázce se krajský soud věnoval,

příčemž jakákoli krádež těchto věcí (obžalovaným údajně nahlášená na policii) prokázána nebyla.

Ze všech těchto důvodů proto krajský soud uzavřel, že souhrn všech shora uvedených důvodů obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] usvědčuje z toho, že společným jednáním se dne 12.4.2010 v časných ranních hodinách způsobem popsáným ve skutkové větě tohoto rozsudku vloupali do zámku Orlík, kde odcizili historické předměty v celkové hodnotě 8.510.000,- Kč.

Obžalovanými odcizené historické předměty byly (oproti podané obžalobě) na podkladě příslušného znaleckého posudku také specifikovány ve skutkové větě rozsudku. Námitky obžalovaných přitom směřovaly i proti ocenění odcizených věcí, zejména s poukazem na to, že u některých historických předmětů není ve znaleckém posudku zdůvodněno, jakým způsobem znalec k ceně došel. V obecné rovině lze připustit, že ocenění historických věcí obdobných těm, které byly obžalovanými odcizeny, je či může být složité, často také mnohdy proto, že tyto věci mají pro své majitele z hlediska rodinných a historických vazeb nevyčísitelnou hodnotu. Na straně druhé z hlediska obecných principů oceňování určovaných například porovnáním cen obdobných předmětů prodávaných na historických aukcích určité k objektivní ceně nepochybně dojít lze. Krajský soud přesto musel naznačenou námitku obžalovaných odmítnout, neboť ze znaleckého posudku podle názoru krajského soudu jednoznačně vyplývá, jaké úvahy a jaké skutečnosti znalce vedly k tomu, jak ocenit jednotlivé historické předměty. U některých předmětů sice po formální stránce zdůvodnění důvodů stanovení výše ceny chybí, na straně druhé však z hodnocení a popisu jednotlivých historických věcí toto zdůvodnění nepochybně vyplývá. Navíc je třeba zdůraznit, že jako důkaz byl proveden i posudek vztahující se k odcizeným historickým předmětům vypracovaný Vojenským historickým ústavem v Praze. Přestože se ceny v obou posudcích liší, v zásadě nikterak významně, a to zejména u hodnotnějších věcí. Krajský soud se při stanovení výše škody rozhodl vycházet z citovaného znaleckého posudku znalce Ing. Petra Bernatíka (znalce z oboru ekonomika, odvětví předměty z vojenské, lovecké a technické historie) i proto, že tento posudek se mu jeví jako posudek odbornější a fundovanější.

Z hlediska objektivní stránky trestného činu pak lze na podkladě shora citovaného protokolu o ohledání místa činu konstatovat zjištěné násilné vniknutí do objektu zámku, které je opět přesně popsáno ve skutkové větě rozsudku.

K bodu 2) výroku rozsudku (násilné vniknutí do Obchodního domu Albert).

Skutková zjištění ohledně tohoto bodu mají podklad jednak v doznání obžalovaného [REDAKCE], jak toto učinil ve své výpovědi v přípravném řízení, a to ve spojení se souhrnem dalších důkazů, v tomto případě však již nepřímé povahy.

S ohledem na doznání obžalovaného [REDAKCE], na kterém, jakkoli do určité míry u hlavního líčení svou výpověď změnil, setrval po celou dobu trestního řízení, nelze mít pochybnosti o jeho pachatelství. Přestože obžalovaný u hlavního líčení začal tvrdit, že se posuzovaného skutku dopustil sám a spoluobžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se na něm nikterak

nepodíleli, vycházel krajský soud při zjišťování dalších pachatelů z jeho výpovědi z přípravného řízení, kterou usvědčoval ze spáchání tohoto skutku rovněž [REDACTED]. Změnu ve výpovědi obžalovaného u hlavního líčení považuje krajský soud za účelovou. Krajský soud má dokazováním a prověřením procesních souvislostí výslechu obžalovaného z přípravného řízení za vyloučené, aby byl obžalovaný k usvědčení [REDACTED] donucen nezákonnými postupy policejních orgánů, konkrétně vyšetřovatelky [REDACTED]. Tato takovýto nezákonný postup v pozici svědkyně u hlavního líčení vyloučila. Navíc bylo prokázáno, že v rozhodný den nebyla s obžalovaným o samotě po takovou dobu a v takovém okamžiku, jak to tvrdil obžalovaný. Při výslechu obžalovaného v přípravném řízení byla přítomna obhájkyň a proti postupu vyšetřovatelky a prováděnému výslechu nebyly vzneseny žádné námítky, jaké posléze obžalovaný uplatnil u hlavního líčení. Výpověď obžalovaného [REDACTED] tak je pro krajský soud jedním z důkazů, na kterém postavil své závěry o spolupachatelství obžalovaného [REDACTED].

Je nutné připustit, že z hlediska podoby výpovědi obžalovaného [REDACTED] byla podstatně komplikovanější otázka spolupachatelství obžalovaného [REDACTED]. Tohoto obžalovaného jeho bratr v žádné své výpovědi (tedy ani v přípravném řízení) neusvědčuje. Závěry o jeho pachatelství jsou proto založeny na vyhodnocení ostatních důkazů, a to konkrétně stop, které zanechali na místě činu pachatelé, tedy i obžalovaný [REDACTED].

Z výše v tomto rozsudku uvedeného protokolu o ohledání místa činu, odborných vyjádření, jednak z odvětví pachové identifikace, jednak z odvětví biologie, je zřejmé, že všichni tři obžalovaní zanechali na místě činu otisky svých pachových stop. Obžalovaný [REDACTED] tyto otisky zanechal jednak v prostoru před trezorem (stopa č. 7 – pachová) a na pilce (stopa č. 9). Otisk pachové stopy [REDACTED] pak byl nalezen ve vnitřním prostoru látkové tašky, kterou pachatelé zanechali na místě činu. Obžalovaný [REDACTED] zanechal otisk svých pachových stop jednak v horním regálu trezoru (stopy č. 12, 13 – pachové), v zásuvce pokladny (stopa č. 15 – pachová) a na vypáčené výloze (stopa č. 17 – pachová). V případě všech obžalovaných (včetně obžalovaného [REDACTED]) platí, že uvedené pachové stopy jsou zanechané na takových místech a věcech, které jednoznačně svědčí o tom, že na těchto místech se nacházeli a s uvedenými věcmi manipulovali pachatelé posuzovaného vloupání. S ohledem na povahu a množství těchto pachových stop se podle přesvědčení krajského soudu nemůže jednat o náhodný přenos pachových stop obžalovaných jinou osobou na místo činu. Krajský soud připouští, že obžalovaný [REDACTED] je tímto rozsudkem za uvedený skutek odsuzován pouze na podkladě čtyř na místě činu zajištěných pachových stop. Pokud by na místě činu byla zajištěna jediná pachová stopa, pak by nepochybně obžalovaný odsuzován nebyl a byl by obžaloby zproštěn. V daném případě jsou však na místě činu na věcech, se kterými nepochybně manipuloval pachatel, zajištěny hned čtyři pachové stopy, není přitom odbornými vyjádřeními zjišťována přítomnost jiných pachových stop, které by svědčily či mohly svědčit pro přenos pachových stop obžalovaného tak, jak o tom svědčili příslušní svědci – příslušníci policie specializující se na pachovou identifikaci.

Z hlediska tohoto skutku a dalších významných důkazů a dalších zjištěných skutečností, považuje krajský soud za nutné uvést následující. V případě

obžalovaného [REDAKCE] byly dále na místě činu zajištěny rukavice, na kterých byla zjištěna stopa DNA, která je identická s DNA stopami zanechaných pachatelem vloupání do zámku Orlík. I tento důkaz, a to ve vztahu k oběma skutkům považuje krajský soud pochopitelně v kontextu s důkazy dalšími za významné zjištění. Dalším důkazem svědčícím o pachatelství minimálně obžalovaného [REDAKCE] jsou pak doklady o prodeji zlata v prodejně Zlatnictví ve Spálené ulici v Praze ze dne 14. a 15.12.2010.

Dále pak považuje krajský soud za nutné zmínit, že způsob a náročnost provedení tohoto trestného činu podle přesvědčení krajského soudu již sama o sobě vylučuje, aby se obžalovaný [REDAKCE] tohoto skutku dopustil sám bez asistence další osoby či osob, to zejména s ohledem na jeho špatný zdravotní stav.

Výše způsobené škody má svůj podklad ve vyčíslení škody obchodní společností Starlit, s.r.o. Toto vyčíslení vychází z cen předmětů, které se v den vloupání obžalovaných v uvedeném obchodě nacházely a za které se prodávaly. Tato škoda představuje částku 980.557,- Kč za odcizené šperky ze zlatého, stříbrného a ocelového kovu, dále finanční hotovost ve výši 16.632,- Kč a odcizené hodinky ve výši 80.561,- Kč. Je skutečností, že pachatelům se nepodařilo hodinky v uvedené hodnotě z místa činu odnést, když je svou nešikovností na místě zanechali. Nepochybně se však těchto věcí způsobem popsaným ve skutkové větě zmocnili a i ve vztahu k nim trestný čin krádeže dokonali.

Po právní stránce je jednání obžalovaných kvalifikováno následujícím způsobem.

Jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] popsané pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku (zámek Orlík) je kvalifikováno jako zvláště závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto trestného činu obžalovaní naplnili tím, že si společným jednáním přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a takovým činem způsobili škodu velkého rozsahu. Objektivní stránka trestného činu spáchaného obžalovanými v podobě přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocnili, je zřejmá z popisu skutku. Obžalovaní cíleným naplánovaným a vysoce sofistikovaným jednáním zasáhli do majetkové sféry další osoby v úmyslu zmocnit se jejich věcí. Způsob provedení činu a způsobené následky pak jednoznačně odůvodňují závěr o tom, že se posuzovaného skutku dopustili vloupáním podle § 121 tr. zákoníku, podle kterého se vloupáním rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lště, nedovoleným překonáním, uzamčením nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly. Obžalovaní v daném případě do objektu zámku vnikli za pomoci žebříků, rozbitím skleněné výplně dveří a rozřezáním železné mříže. Na zámku Orlík pak odcizili věci specifikované ve výroku tohoto rozsudku v celkové hodnotě 8.510.000,- Kč. Takovouto škodu je pak nutno s ohledem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku kvalifikovat jako škodu velkého rozsahu, kterou se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč.

Dále je jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] popsané pod bodem 1) tohoto rozsudku kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný opět formou spolupachatelství podle § 23

tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto přečinu naplnili tím, že společným jednáním zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu je odůvodňováno z hlediska objektivní stránky trestného činu jednak zjišťovaným násilným vniknutím do objektu zámku, které sloužilo jako prostředek dostat se do objektu, jednak výší způsobené škody, kterou je opět s ohledem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku hodnotit jako škodu nikoli nepatrnou. I v tomto případě se obžalovaní posuzovaného skutku dopustili po předchozím naplánování a nepochybně společným jednáním, a proto jim lze přičítat to, že se posuzovaného skutku dopustili jako spolupachatelé.

Jednání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] popsané pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku je kvalifikováno jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku.

Skutkovou podstatu tohoto zločinu naplnili tito obžalovaní jednáním spočívajícím v tom, že si společným jednáním si přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a takovým činem způsobili značnou škodu. Objektivní stránka trestného činu spáchaného obžalovaným v podobě přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocnili, je opět zřejmá z popisu skutku. I v tomto případě obžalovaní cíleným, naplánovaným a vysoce sofistikovaným jednáním zasáhli do majetkové sféry další osoby v úmyslu zmocnit se jejich věcí. Způsob provedení činu a způsobené následky tak jednoznačně odůvodňují závěr o tom, že se posuzovaného skutku dopustili vloupáním podle § 121 tr. zákoníku, podle kterého se vloupáním rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním, uzamčením nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly. V objektu obchodního domu v prodejně společnosti Starlit, s.r.o. pak odcizili věci v celkové specifikované ve výroku tohoto rozsudku v celkové hodnotě 1.077.750,- Kč. Takovouto škodu je pak nutno s ohledem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku kvalifikovat jako značnou škodu, kterou se rozumí škoda dosahující nejméně částky 500.000,- Kč.

Dále je jednání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] popsané pod bodem 2) tohoto rozsudku kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný opět formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto přečinu naplnili tím, že společným jednáním zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu je odůvodňováno z hlediska objektivní stránky trestného činu jednak zjišťovaným násilným vniknutím do objektu zámku, které sloužilo jako prostředek dostat se do objektu, jednak výší způsobené škody, kterou je opět s ohledem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku hodnotit jako škodu nikoli nepatrnou. I v tomto případě se obžalovaní posuzovaného skutku dopustili po předchozím naplánování a nepochybně společným jednáním, a proto jim lze přičítat to, že se posuzovaného skutku dopustili jako spolupachatelé.

Jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] popsané pod body 1) a 2) výroku tohoto rozsudku pak není kvalifikováno jako pokračující trestná činnost podle § 116 tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení se pokračování v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného

restného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. V daném případě je zřejmé, že mezi oběma spáchanými skutky není dána blízká časová souvislost, neboť mezi nimi uběhla doba více než půl roku. Proto byla trestná činnost obou obžalovaných kvalifikována jako dva samostatné skutky.

Při stanovení druhu a výměry trestu vážil soud všechny rozhodné skutečnosti, jak mu ukládají ustanovení § 36 a násl. tr. zákoníku, zejména ustanovení § 39 tr. zákoníku, tedy okolnosti mající vliv na stanovení druhu a výměry trestu, ustanovení § 41 až § 42 tr. zákoníku (přitěžující a polehčující okolnosti) a dodržení zásad uvedených v § 43 tr. zákoníku (úhrnný a souhrnný trest).

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byly k osobám obžalovaných zjištěny následující skutečnosti.

K osobě obžalovaného [redacted] bylo ze zprávy **OSSZ Příbram** zjištěno, že [redacted] nepobírá dávky nemocenského pojištění a nebyl nalezen v evidenci pojištěnců. Jmenovaný pobírá invalidní důchod v 3. stupni ve výši 3.961,- Kč měsíčně, přičemž částečný invalidní důchod mu byl přiznán 22.4.2006 a od 17.10.2007 pobírá plný invalidní důchod. Ze zprávy **Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Příbrami** je zjišťováno, že [redacted] byl opakovaně evidován jako uchazeč o zaměstnání, a to od roku 1997, opakovaně byl také sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, naposledy od 8.2.2010 do 18.7.2010. K osobě obžalovaného [redacted] bylo zjištěno, že tento byl v roce 2010 projednáván pro přestupek (§ 49 odst. 1 písm. c/), kdy mu byla uložena pokuta ve výši 500,- Kč.

V rejstříku trestů obžalovaného [redacted] je zjišťováno celkem 14 záznamů. Naposledy byl **Obvodním soudem Praha 4** odsouzen rozsudkem ze dne 29.6.2009, **sp.zn. 46 T 210/2006**, pro trestný čin úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona a padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona, kdy bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k rozhodnutí ze dne 3.12.2008 sp. zn. 2 T 176/2006. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] byl **Okresním soudem ve Strakonících** dne 4.3.2004 pod **sp. zn. 3 T 181/2003**, odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona v jednočinném souběhu s trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20-ti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Ze spisového materiálu je zjišťováno, že výkon trestu byl obžalovanému nařízen dne 31.8.2006. Dne 18.4.2008 pak byl obžalovaný propuštěn na svobodu. Dne 8.1.2010 byl obžalovaný zadržen a dodán do výkonu trestu, jehož výkon ze zdravotních důvodů byl opět dne 21.1.2010 přerušen. Dne 22.12.2010 byl obžalovaný v této trestní věci zadržen a byla na něho uvalena vazba, ze které byl dne 15.11.2011 propuštěn do výkonu trestu odnětí svobody v uvedené věci. Dne 3.5.2012 byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu a byla mu stanovena zkušební doba. Obžalovanému zbývalo vykonat 303 dní.

K osobě obžalovaného [redacted] byly zjištěny následující skutečnosti Ze zprávy **Úřadu práce Příbram** vyplývá, že [redacted] je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1.12.2010, kdy pobíral podporu ve výši

11.023,- Kč do 1.2.2011, poté ve výši 8.479,- Kč do 1.4.2011 a poté ve výši 7.631,- Kč. Z detailu listu zájmové osoby Policie ČR vyplývá, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE] má přezdívku [REDAKCE]. Doloženy byly listinné materiály Zemského velitelství četnictva pro **Horní Rakousko** a to ohledně předešlé trestné činnosti [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] z r. 2003 a 2004, kdy tito realizovali vloupání do klenotnických obchodů, obchodů se sportovním zbožím a dalších. Dále bylo zjištěno, že byl v roce 2008 projednáván pro přestupek (§ 50 odst. 1 písm. a/), kdy mu byla uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč.

V rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno celkem 9 záznamů. Naposledy byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen (společně s [REDAKCE], nar. [REDAKCE]), za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dva roky, a to trestním příkazem **Okresního soudu v Písku** ze dne 28.5.2012, **č.j. 5 T 117/2012-88**, který nabyl právní moci dne 20.6.2012 (obžalovanému doručen dne 8.6.2012). Ze spisového materiálu není zjišťováno, že by o uvedeném přečinu bylo okresním soudem rozhodnuto v souladu s rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii ze dne 1.1.2013.

Předtím byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen opět společně s [REDAKCE] za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku, a to trestním příkazem **Okresního soudu v Berouně** ze dne 1.9.2010, **č.j. 2 T 148/2010-49**, který nabyl právní moci dne 17.9.2010 (obžalovanému doručen 8.9.2010). Ze spisového materiálu Okresního soudu v Berouně pak je zjišťováno, že obžalovaný se ve zkušební době osvědčil.

K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno, že i tento byl 1x projednáván pro přestupek, a to v roce 2007 (§ 50 odst. 1 písm. a/), kdy řízení bylo odloženo.

Obžalovaný [REDAKCE] má v rejstříku trestů celkem dvanáct záznamů. Vzhledem k tomu, že v případě tohoto obžalovaného dospěl soud k závěru, že obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil v souběhu s jinou trestnou činností, za kterou byl již pravomocně odsouzen, považuje za nutné citovat obsah spisových materiálů ohledně posledních tří odsouzení obžalovaného zjišťovaných z rejstříku trestů.

Ze spisového materiálu **Okresního soudu Plzeň – město sp.zn. 9 T 55/2010** je zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem ze dne 10.8.2010, č.j. 9 T 55/2010-55, uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku (kterého se dopustil dne 9.4.2010) a byl za tento přečin odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 20.9.2010, č.j. 8 To 366/2010-63, bylo odvolání obžalovaného zamítnuto. Ze spisového materiálu vyplývá, že obžalovaný nastoupil výkon trestu dne 5.2.2011.

Ze spisového materiálu **Okresního soudu v Příbrami sp.zn. 1 T 31/2011** bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem ze dne 28.4.2011, č.j. 1 T 31/2011-37, uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a

vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku a byl za tento přečin odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře padesáti hodin. Citovaný rozsudek byl obžalovanému doručen 5.5.2011 a dne 14.5.2011 nabyl právní moci. Ze spisového materiálu není zjišťováno, že by vzhledem k amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 bylo okresním soudem rozhodnuto o tom, zda je obžalovaný účasten této amnestie.

Naposledy byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen rozsudkem **Okresního soudu v Příbrami** ze dne 30.1.2012, č.j. **2 T 174/2011-91**, a to za přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a byl odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, sp.zn.12 To 255/2012, bylo odvolání obžalovaného zamítnuto.

Ze sdělení Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 6.3.2013 bylo zjištěno, že dne 28.1.2013 bylo proti obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání přípravy loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a že obžalovaní byli v této trestní věci vzati do vazby.

Obžalovanému [REDAKCE] musel být za čtyři jím spáchané trestné činy (jeden zvlášť závažný zločin, jeden zločin a dva přečiny – viz § 14 tr. zákoníku) uložen úhrnný trest odnětí svobody podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, a to v rámci trestní sazby zvlášť závažného zločinu krádeže podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku jako nejpřísnějšího trestného činu. Takto bylo možné obžalovaného postihnout trestem odnětí svobody v sazbě pět až deset let.

Stejná situace nastala v případě **obžalovaného** [REDAKCE], který je odsuzován za stejnou trestnou činnost a stejné trestné činy a i jemu tak při respektování stejných zásad mohl být ukládán trest odnětí svobody v sazbě pět až deset let. V případě tohoto obžalovaného a ukládání úhrnného trestu pak soud vyhodnotil předchozí odsouzení obžalovaného zjišťovaná ze spisových materiálů Okresního soudu v Berouně sp.zn. 2 T 148/2010 a Okresního soudu v Písku 5 T 117/2012 jako odsouzení, ke kterým není možné přihlížet. V případě trestní věci obžalovaného vedené u Okresního soudu v Berouně 2 T 148/2010 bylo zjištěno, že obžalovaný se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil a v souladu s ustanovením § 83 odst. 4 tr. zákoníku se na něho hledí jako kdyby nebyl odsouzen. Tato zjištění vylučují, aby trestná činnost obžalovaného zjišťovaná v této trestní věci byla v souběhu s trestnou činností obžalovaného, za kterou byl odsouzen citovaným trestním příkazem Okresním soudem v Berouně. Obdobná situace nastala v případě odsuzujícího trestního příkazu Okresního soudu v Písku sp.zn. 5 T 117/2012. Krajský soud je přesvědčen, že toto odsouzení obžalovaného [REDAKCE] má být amnestováno podle rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1.1.2013, neboť (toto odsouzení) spadá pod článek IV. odstavec 1 písm. b) citované amnestie. Krajský soud proto otázku tohoto odsouzení a jeho předpokládaného amnestování vyřešil jako předběžnou otázku podle § 9 odst. 1 tr. řádu a vyhodnotil toto odsouzení obžalovaného, že se na něho hledí jako kdyby nebyl odsouzen, a to opět na podkladě článku IV. odst. 3 citované amnestie. Ze všech těchto důvodů, jak již bylo konstatováno, byl obžalovanému [REDAKCE] ukládán pouze úhrnný trest

podle

§ 43 odst. 1 tr. zákoníku za trestnou činnost zjišťovanou v této trestní věci.

V případě **obžalovaného** [REDAKCE] pak krajský soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku přistoupil k ukládání souhrnného trestu, neboť tento obžalovaný se nyní posuzovaného trestného činu popsaného pod bodem 2) výroku rozsudku dopustil v souběhu s trestnou činností, za kterou byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.1.2012, č.j. 2 T 174/2011-91, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, č.j. 12 To 255/2012-109. V případě dalšího zjišťovaného odsouzení obžalovaného [REDAKCE] (trestní věc vedená u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 1 T 31/2011) dospěl krajský soud podobně jako u [REDAKCE] k závěru, že toto odsouzení a dosud nevykonaný trest spadají rovněž pod amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, a to pod článek IV. odstavec 2 a na obžalovaného tak je nutné (jakkoli opět nebylo vydáno amnestijní rozhodnutí příslušným soudem hledět) jako kdyby odsouzen nebyl (opět s odkazem na článek IV. odstavec 3 citované amnestie).

Za zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a přečin poškozování cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným tímto rozsudkem a za sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.1.2012, č.j. 2 T 174/2011-91, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, č.j. 12 To 255/2012-109, bylo možné obžalovanému [REDAKCE] uložit podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v sazbě dva až osm let.

Při stanovení druhu a výměry trestu, kterými museli být všichni tři obžalovaní postiženi, zvažoval krajský soud kromě výše uvedených skutečností osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaných, jejich dosavadní způsob života a možnost jejich nápravy. Hodnocena s ohledem na podobu trestné činnosti obžalovaných byla také povaha, závažnost jimi spáchaných trestných činů a posuzován byl význam chráněného zájmu, který byl jejich jednáním dotčen.

V případě všech tří obžalovaných lze konstatovat, že jsou odsuzování majetkoví recidivisté, kteří prakticky po celý svůj život svou trestnou činností vyjadřují neúctu k majetkovým právům druhých osob stejně jako k hodnotám tohoto státu a společnosti. Jedná se o obžalované, kteří se opakovaně bez ohledu na svá předchozí odsouzení a potrestání vždy znovu dopouštějí trestné činnosti. Trestná činnost obžalovaných v případě obou skutků vykazuje zjevnou organizovanost, cílovitost a sofistickovanost a je i dokladem toho, že pro všechny tři (nezaměstnané) obžalované je páchaní trestné činnosti obdobného charakteru jediným a výlučným zdrojem příjmů. V případě jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] popsaného pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku je dále zaznamenání hodná jejich naprostá neúcta k majetku a k hodnotám, které představuje vlastnictví historických předmětů umístěných v muzejních částech zámku Orlík. Z tohoto pohledu nepochybně znamená krádež věcí ze zámku Orlík prakticky nevyčíslitelnou škodu, kterou nelze ničím vyčíslit ani nahradit.

Krajský soud je nucen konstatovat, že v případě všech tří obžalovaných byly nepochybně předchozími odsouzeními a ukládanými tresty vyčerpány výchovné aspekty ukládaných trestů. V současné době mají tresty ukládané obžalovaným pouze jediný smysl a účel, a to omezit obžalované na osobní svobodě výkonem trestu odnětí svobody a po určitý čas jim tak zabránit páchat trestnou činnost, kterou oni znovu a vždy po svém propuštění z výkonu trestu páchají. Stupeň narušení obžalovaných, zejména pak [REDAKCE] a [REDAKCE], nevyplývá jen z četnosti jejich odsouzení a povahy a charakteru trestné činnosti, ale i, to při zdůrazněném respektování zásady in dubio pro reo, tím, že v době hlavního líčení v této trestní věci měli tito obžalovaní připravovat závažnou násilnou trestnou činnost. Zvlášť pozoruhodné to je v případě obžalovaného [REDAKCE], který na jedné straně opakovaně v tomto i jiných soudních řízeních uplatňoval své jinak nepochybně závažné zdravotní omezení, na straně druhé mu toto omezení nebránilo dopustit se trestné činnosti posuzované v této trestní věci, tak i zmiňované přípravy loupeže. Je tak zřejmé, že na obžalované již muselo být působeno důraznými nepodmíněnými tresty odnětí svobody.

Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let. Jakkoli měl již být tento obžalovaný podle řádného ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) tr. řádu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, využil krajský soud ustanovení § 56 odst. 3 tr. řádu a tohoto obžalovaného vzhledem k jeho zásadním zdravotním problémům zařadil do mírnějšího typu věznice – věznice s ostrahou.

Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen stejný druh trestu ve stejné výši, tedy trest odnětí svobody v trvání osmi let, přičemž tento obžalovaný byl již v souladu s § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Samozřejmým důsledkem ukládaného souhrnného trestu bylo podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 30.1.2012, č.j. 2 T 174/2011-91, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6.6.2012, č.j. 12 To 255/2012-109, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] byl dále podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to věcí užitých ke spáchání trestného činu uvedeného pod bodem 1) výroku rozsudku. Tyto věci jsou podrobně specifikovány ve výroku tohoto rozsudku.

Stejný trest byl uložen i všem třem obžalovaným, pokud jde o věci užitě v případě skutku popsáno pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku, a to opět s odůvodněním, že tyto věci byly užitě ke spáchání trestného činu.

Naposledy pak bylo krajským soudem rozhodnuto o náhradě škody.

Poškozený [redacted] se v této trestní věci proti obžalovaným [redacted] a [redacted] připojil s návrhem na náhradu škody a nemajetkové újmy v celkové výši 11.655.389,- Kč. Uvedená částka představuje jednak škodu na odcizených věcech, která mu doposud nebyla pojišťovnou uhrazena, a to ve výši 1.655.389,- Kč, jednak ve výši 10.000.000,- Kč, která představuje náhradu nemajetkové újmy. Jako důvodný byl návrh tohoto poškozeného na náhradu škody shledán však pouze co do částky 1.271.601,- Kč. Především bylo totiž zjištěno, že kromě pojistného plnění ve výši 7.024.999,- Kč, které dne 27.5.2011 tomuto poškozenému vyplatila Generali Pojišťovna, a.s., vyplatila dále tato pojišťovna poškozenému [redacted] dne 21.6.2011 ještě částku 383.788,- Kč. Tato částka byla proto odečtena od požadované náhrady škody ve výši 1.655.389,- Kč. Ohledně této částky byl proto tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Na toto řízení byl tento poškozený odkázán rovněž, pokud jde o jím uplatňovaný návrh na náhradu nemajetkové újmy ve výši 10.000.000,- Kč. Krajský soud o důvodnosti takovéto újmy nepochybuje, z hlediska trestního řízení a případného dokazování však podle jeho názoru není dán objektivní podklad pro stanovení objektivní výše této nemajetkové újmy. Pro rozhodnutí o této nemajetkové újmě je příslušný civilní soud. Provádět dokazování v tomto směru by znamenalo podstatné protahování trestního řízení. Z tohoto důvodu byl proto poškozený i v této části podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená Generali Pojišťovna, a.s. uplatnila v této trestní věci návrh na náhradu škody představující jí vyplacené pojistné obžalovanému [redacted]. Byly již konstatovány výše v tomto rozsudku, jaké pojistné částky byly touto pojišťovnou poškozenému [redacted] vyplaceny. Toto vyplacené pojistné plnění představuje pro tohoto poškozeného škodu, ke které proto byly v celkové výši 7.408.787,- Kč obžalovaní [redacted] a [redacted] zavázáni.

[redacted] bylo na náhradě škody přiznána částka 114.000,- Kč. Tato představuje škodu způsobenou obžalovanými [redacted] a [redacted], kteří jsou společně a nerozdílně k náhradě této škody podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázáni, na jeho majetku v důsledku vloupání obžalovaných do zámku Orlík.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli obžalovaní [redacted], [redacted] a [redacted] zavázáni, aby na náhradě škody zaplatili společnosti Starlit, s.r.o. částku 554.233,- Kč. Uvedená částka představuje náhradu škody jednak za odcizené zboží, jednak za poškození objektu prodejny. Poškození prodejny bylo vyčísleno na částku 60.800,- Kč. Pojistné plnění za toto poškození činilo 50.563,- Kč. Dále byly odcizeny věci v celkové hodnotě 1.077.750,- Kč. Tato částka představuje jednak odcizené šperky ve výši 980.557,- Kč, jednak odcizené hodinky ve výši 80.561,- Kč a naposledy peníze ve výši 16.632,- Kč. Pojistné plnění za odcizené šperky a hodinky činilo 400.000,- Kč. Poškozené společnosti pak byly vráceny šperky v hodnotě 54.206,- Kč a hodinky v hodnotě 79.548,- Kč. Při zohlednění všech těchto skutečností byl proto jako důvodný shledán nárok poškozené společnosti Starlit co do zbývající části 554.233,- Kč, která představuje náhradu škody za věci odcizené (543.996,- Kč) náhradu škody za poškozené věci při

zohlednění pojistného plnění (10.237,- Kč). Ohledně zbytku uplatněného návrhu na náhradu škody proto byla tato společnost odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli pak všichni tři obžalovaní zavázáni, aby společně a nerozdílně zaplatili Kooperativě Pojišťovně, a.s., VIG vyplacené pojistné plnění ve výši 200.250,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 7. března 2013

Za správnost vyhotovení:
Ivana Valhová

JUDr. Aleš K o l á ř, v.r.
předseda senátu